

از آن هوا و خون خارج میشود و قوت هاضمه اعضا این است که سبب آن جمله اعضا در شبیه با سیل های آنها غذای خود را از خون میبرد و در عروق میگردد و هر قدر که خون برای تغذیه در اعضا منجذب میشود بجای آن خون دیگری آید تا غذای عروق را تر نماید پس سبب و اعانت این امور خمره دوران خون پیدا شده و باقی میماند هفتاد و هشتاد و نود اما اینکه چگونه خون در جانب واحد راه واحد جاری میشود یعنی از بطن ایسر قلب وقت انقباض آن چاره شریان عظیم میروند و باز بسوی ریه جاری میگردد یا آنچه از جگر یا از سینه جانب بطن ایسر قلب می آید چاره باز بسوی کبد یا سردیس میروند پس آنکه پیش از اینست که خالق حکیم غیبی یا زنده گان را در قلب منافذ و ابواب آن بطور ویژه خلق فرموده باین نحو که از عتشی اندرون دل در بطن ایسر برین مقدار استند که مثل باب است و از آن خون از آن ایسر در بطن مذکور میسرزد و سه غشا در بطن ایسر برین مقدار استند که آنهم مثل باب است و از آن خون از کبد و سردیس از آن ایسر در آن داخل میشود و سه غشا در شریان عظیم که از بطن ایسر رسته و موسوم به آئوزنگا است میباشد و سه غشا در شریان عظیم که در بطن ایسر قلب است و از آن خون از دل در ریه در دوران ثانی میروند و خلق فرموده پس بذریعہ این غشیه خون از راه متحد خود جاری میشود و پیش میروند و باز پس می آید چنانچه این غشیه بطور دروازه درین مواضع هستند که وقت آمدن خون در قلب کشاده شده راه می دهند و وقت بیرون رفتن آن از دل بسته اند از باز پس آمدن خون مانع میشوند مثلاً در بطن ایسر قلب جایکه خون از آن بطن مذکور در بطن آن میسرزد و غشا هستند که وقت رفتن خون در آن کشاده میشوند و وقت دفع شدن خون آن در شریان عظیم بحکمت انقباضی قلب بند شده ازین سو خون را راه نمی دهند پس لامحالہ بسوی شریان عظیم جاری میگردد و همچنین در شریان عظیم مذکور که سه غشا هستند آنها از او پس آمدن خون از شریان بسوی دل مانع میشوند بالجملة وقت آمدن خون از خارج در دل این دروازه های غشای بسوی باطن کشاده میشوند پس منتفع میشوند خون در آن در می آید و وقت خارج شدن ازین اعضا دروازه های مذکور بسوی خارج کشاده میشوند و بعد خروج دم بنده میگردند و این ترتیب کشادن دروازه ها بسوی باطن و بسوی خارج مختلف هستند از جانب حکیم علی الاطلاق نموده شده بحکمتی اذ اتا ملتها عرفتها و همچنین باورده بذریعہ وجود و لغت خون باز پس جاری نمیشود خصوصاً در او را که زیر جلد دست و پا هستند چه و لغت آنها زیاد و خون از باز پس آمدن منع میکند خصوصاً وقتیکه از حرکات عضلات بدن عروق منقبض شده خون از رسیدن اثر غمزه میخواهد که منبسط شده باز پس آید پس در اینجا بذریعہ و لغت باز پس نمیروند و آنچه و لغت پیش محل ماندن خون است کشاده و لغت راه میبرد و از لغت که پس خون است بند شده آنرا از باز پس آمدن منع میکند و ازین جهت وقت انقباض خون پیش میروند و باز پس نمی آید و در آن آن بر حال خود قائم میماند و بیان و لغت در کتاب امراض خاصه و فصل و الی که از امراض طرفیه است مفصل نوشته شده و در مشقه فلج رجع الیه همچون تا اینجا از بیان حقیقت تولد دم و بیان دوران تلاطم آن در دوران خون و بیان کارهای غشیه آن و اینکه اسباب دوران چند اند و چگونه و دوران آن بر نحو واحد جاری میگردد

تفاوت سبب تغذیه برای دوران خون در بطن ایسر

و

فراغ حاصل شد لکن اکنون آنچه حال آن دیده میشود مع فوائد دیگر بیان کرده میشود پس بدانکه چون خون را بجز این که در
در اعضای حیوانات لطیف اجزا مثل منقذ می بینند باین نحو که یکپای از آن بر که ام شی حاصلست توی سطح نهاده خورده بیا
بر آن اشته می بینند و چه در آن دیده میشود کی آب و دیگر نقاط سرخ و سفید این آب را که در بدن حیوان زنده می بینند طبع
انگیزی لاگرسان گوشت یعنی آب خون نامند و نقاط مذکوره را که در آن دیده می شود طبع انگیزی کریسکل یعنی جسم خرد میگویند
ولاگرسان گوشت از رنگ خالی و مثل آب صافست اما هرگاه خون از بدن بر آورده شود و جای و ظرفی مجتمع گردد و سرخی نقاط
سرخ آن دیده میشود که آنرا ریڈ کریسکل گویند یعنی جسم خرد سرخ و آنچه نقاط سفید در خون یافته میشوند آنرا هویت کریسکل
یعنی جسم خرد سفید و هم لغت کریسکل میگویند یعنی جسم خرد سفید شایه بلطف یعنی جسم خرد شایه نقطه کلیوس زیرا که اطلاق لغت
کریسکل بر غشایه شایه نقطه لغت یعنی آبیکه در لغت فاکتک یعنی بخاری آب برنده از خون یافته میشود و هرگاه خون از شریان خارج
میگردد بسیار سرخ میباشد و آنرا لغت انگیزی اریتریل بلذت لغت و سکون رای ممل و کسرتای هندی و سکون یای
تفاده تختانی و کسرتای ممل و فتح یای ثناته تختانی و سکون لام و کسرتای موحده و فتح لام و سکون ژال هندی یعنی خون
شریانی نامند و اریتریل اسم قدیم است یعنی جسم پرپوزیر که قدما میدانستند که در شریان هوای روح زیاده میباشد
شریان را باین اسم موسوم ساختند و چون از آورده خون خارج میشود مائل بسپاهی میباشد و آنرا ونیس بلذت یعنی خون
وریدی نامند زیرا که ونیس لغت انگیزی یعنی در پست و هرگاه خون مازاد عروق بر آورده در ظرفی نهنگ پس آن با اول غلط
میشود بعد در اندک زمان مثل غشای غلیظ میگردد و بعد که شستن مدت بسیار آن اول آب بر سر آن ظاهر میشود من بعد
گردان برکناره های آن آب پیدا میشود تا آنکه خون بمنجه که بطور غشایه شده بود در آن آب مثل جلد منقوع در آب
حرکت میکند و بنسبت سابق مقدار آن بسی منفر و پست در هم کشیده محسوس میشود پس باید دانست که آب
که از آن بعد ایجاد شده آن آب خون میباشد و باین نحو جدا میشود که هرگاه خون از ورید بیرون آید فائبرن که در است
از خون جدا میشود و چون از خون جدا میشود ریشه کشته بصورت شبکه میگردد و نقاط خون را در خود میگرداند
نقاط در آن مجوس میشوند پس هرگاه و هر قدر که از رسیدن هوای سرد این ریشه با بر خود تشنج و در هم کشیده میشوند
مقدار آن صغیر میگردد و از انضغاط نقاط خون آب از آنها جدا میشود و چون درین آب فائبرن نمی باشد لکن این
آب را در لغت انگیزی با اسم سیرم یعنی آب خالص مذکوره اند بخلاف آبیکه در خون اندرون عروق حیوان دیده میشود
و در آن فائبرن هم مخلوط باشد پس آنرا با اسم لاگرسان گوشت موسوم میگردند بالجمله آبیکه از خون بعد بیرون آمدن از عرق مجتمع
و بمنجه شدن در ظرف جدا میشود پیا نش کرده شده تا آنچه بطور جسم غشای میشود فائبرن است و آنچه صغیر میشود نقاط خون اند
که در فائبرن مجوس شده بودند بالجمله خون از اجسامی چند مرکبست و در امتحان بحساب اوسط ثابت شده که هرگاه هزار توله
خون را بگیرند و بکل کیمیای اجسام مذکوره را جدا کنند اجزای ترکیبی خون در آن بر این مقدار یافته میشوند که در هزار توله خون

هفت صد و هشتاد و چهار توله آب میباشد و الیوم یعنی سفیدی میزند هفتاد توله بود و فایزین دو توله و شش توله میباشد
 و نیم خرد که بطریق اذکار آنرا که سبک گویند یکصد و سی و یک توله بود و سوسمت یک توله و قدری کم از ربع توله بود و آنچه
 از زمین و نباتات پدید آید از خون داخل میشود در یکبار توله خون کلوراند سو و نیم یعنی نیک سله توله و شش عشر یک توله و
 پنجم کلوراند سی و شش حصه از صد حصه یک توله میباشد و سو و افاستکامه و عشر یک توله و سو و اکار بناس هشتاد
 و چهار حصه از صد حصه یک توله و سلفیت آن سو و یعنی سو و اسلفاس است و هشت حصه از صد حصه یک توله میباشد
 و نیم یعنی مرکب از افاستکامه و میکنتها در خون میباشد که از زیادتی آن گاهی در گره و ستانه سنگ پیدا میشود و آن
 در مقدار در یکبار توله است و پنج حصه از صد حصه یک توله که شده باشد بود و میباشد و اینها اوکسانید آن آیرین ماست
 آیرین که هر دو از قسم آهن اند پنج حصه از صد حصه کیتوله میباشد و این اجزای اصلیه ترکیبه خون اند و سواي آن آنچه
 بطور فضول و چرک خون در آن میباشد مثل صفرا و هوای زغالی که آنرا کابانک امیند گویند یا هوای الیه نیالی و غیر آن
 که شمس بیستند و در نیم کبدر کرده در جلد از خون دور کرده میشوند اینها در هر توله خون پنج توله و شش باشد
 در هرگاه خون را در ظرفی کرده بر آتش نهند تا آب سوخته اجزای ترکیبی خون که سواي آب اند خشک شده باقی ماند و از آن
 که در ظرفی گیرند و عمل کیمیای آنرا تحلیل کرده استخوان کنند کاربن یعنی زغال در صد توله خون یا بس تخاه هفت توله و
 نیم کیتوله یافته میشود و با سدر و جن هفت توله و یک عشر توله میباشد و پنجاه و هفت توله و چهار عشر از یک توله بود و کسین
 خون زله و دو عشر کیتوله در آن میباشد و شش نفع الف مسکون یا ی نشاة تخماتی و کسین مجر و مسکون بین مملکه که معنی کسین
 چهار توله و چهار عشر کیتوله میباشد و این خاکستر که در خون یا بس یافته میشود همان اجزای ترکیبی است که مثل کلوراند
 پنجم و پنجم کلوراند سو و افاستکامه و سو و اکار بناس و سو و اسلفاس و سی مرکب از افاستکامه و میکنتها است
 و کسین که بعد خشک شدن خون بر صورت خاکستر یافته میشوند در هرگاه خون تازه را در ظرفی گرفته قبل از آن که در ظرف
 و غیره را که بصورت قلم خشن باشد در آن انداخته جلد جلد حرکت دهند فایزین از خون جدا شده بر این چوب قلمی شکل
 و سنج میشود و رنگ هرگاه خون تازه را در ظرفی که سطح باطن آن خشن باشد بگیرند بر مقامات خشن آن جای که ارتفاع بطور
 نقاط زیاد باشد آنجا فایزین بزودی بجز میشود و همچنین در بدن انسان جایکه در مجاری دم خشونت یافته می شود مثل
 مجاب اندرون قلب هرگاه متورم شود و چونکه در پرده موصوفه خشونت است و بسبب ورم این خشونت زیاد میشود
 ابتدا آنجا خون بزودی بجز میشود و هم هرگاه برودت قلبه خون میرسد فایزین بجز میشود چنانکه در مرض صیبه و بانی
 هرگاه در آن قوت و حرارت کم میشود و در استخوان حرارت یسار در تمام میسر تا نود و پنج یا شش میرسد درین وقت
 بجز شدن فایزین میباشد و اکثر موت صاحب بیخته همین طور میشود که در آن خون بر اصل قلب منجمد میگردد و در هرگاه از صفت
 و در آن خون را سبک کند چنانکه در اینوزرم که درم شتران است سر عرق را از رسته محکم می بندند تا خون در آن جاری شود

در این

درین وقت هم فایزین منجمد میشود و ایضا باید دانست که هرگاه برف زیاد در خون تازه اندازند خون حق میماند و منجمد نمیشود
 همچنین هرگاه که از هم چیز از قسم تک و کفار و هر شانس که باشد یا ایونیا و غیره در خون اندازند از آن هم خون سالم میماند و منجمد نمیشود
 پس هرگاه خوف انجماد خون در بدن شود در هر مرضی که باشد ایونیا یا شانس هر قسم یا سواکار شانس زیاد و نشانها باقی است
 که فائده ایجاد فایزین در حال صحت در خون بنا بر حفظ خون است از جریان زیر که هرگاه از رسیدن منجمد خون در بدن جاری
 میشود فایزین بر دهن منجمد شده منع جریان خون میگردد و فائده تولید ایلیوسین یعنی سفید بویض در خون است
 که از آن فایزین پیدا میشود و نیز غشای خادار و غشای ریشیدار و جلد بدن ناخن و موهای بدن همه از سفید بویض
 پیدا میشوند و ایضا غشای ریدر پیکل یعنی جسم خرد سرخ که در خون است هم از آن پیدا میشود و اما فائده ریدر پیکل در
 خون پس بسبب آن خون هوای اکسیجن را کشیده و کربن و اسیدها را از خون میبرد و ایضا فائده دیگر آن است که از جسم خرد
 نهمه غذای دماغ و عضلات بدن میدهد یعنی همین اجزای سرخ خرد و غذای عضلات دماغ و اعصاب صرف میشود
 چه باستخوان شکل کیمیائی ثابت است که آنچه در عضلات و اعصاب است درین اجسام خرد سرخ است فائده دسوت که
 در خون است یکی آن است که از سوختن آن در بدن حرارت بدنی باقی میماند و دیگر آنکه چون اعضا غذای خود را از
 خون جذب میکنند با نانت دسوت غذای اعضا سهولت منجذب میشود و اگر دسوت در خون نباشد انجذاب غذا ممکن
 نبود و ایضا دسوت معین میشود بر اینکه آنچه سیلها در بدن اندازد و سیلهای دیگر پیدا میکنند زیرا که هر سیل
 نقاط خرد از تخم میباشند و از آن سیلها پیدا میکنند و ازین دسوت دموی آنها را قوت بر تولید سیلهای دیگر
 حاصل میشود و بنا برین از زرد بویضه مرغ که در آن دسوت است در بچه مرغ سیلها پیدا شده اعضای حیوان تکون
 میشوند و بنا برین هرگاه بدن ضعیف و لاغر در امر منمنکه قوت و یا بسبب مثل سل و غیره میشود و در خون جگرهای دیگر
 دسوتات میخورند تا از آن سیلها جدید پیدا شده آنچه در اعضای بدن نقصان آمده عوض آن پیدا گردد و هرگاه شپای
 دسوت یا آنچه از آن چربی پیدا میشود مثل شیرینی و آنچه در آن صاحب زیاد باشد مثل نشاسته و آرزو و آب مطبوخ
 برنج و غیره زیاد خورده شوند درین وقت در بدن تخم زیاد پیدا شده مثل غشای بریده بطن که موسوم به اوستوم است مهم
 بر عضلات بدن جمع میماند و این تخم را دسوت اگر بزی آذوقه منسوجات و کسرتال هندی و تخمهای موحده فارسی
 و سکون و او و سین مملو و کسرتالی هندی تخم شین سحر و سکون و او و سین غشای شیمی نامند زیرا که درین تخم ریشیدار
 فایزین بسیارند که در آن اجزای تخم محبوس میباشند صورت آن وقت اجتماع بر اعضا صورت غشای میباشند
 صاحب آن بسبب کثرت دسوت قوی و توانا میباشند و چون مولدات تخم کم خورده شوند این تخم که بر اعضا منجمد بوده
 در کار بدن می آید و صرف میشود و از آن در امراض بدن لاغر میگردد زیرا که وقت مرض دسوت بسبب منجمد خود
 که از مرض پیدا میشود در بدن غذا به خون نمیدهد که آن جمیع اعضا را غذا رساند و این دسوت دسوتها

درین وقت هم فایزین منجمد میشود و ایضا باید دانست که هرگاه برف زیاد در خون تازه اندازند خون حق میماند و منجمد نمیشود
 همچنین هرگاه که از هم چیز از قسم تک و کفار و هر شانس که باشد یا ایونیا و غیره در خون اندازند از آن هم خون سالم میماند و منجمد نمیشود
 پس هرگاه خوف انجماد خون در بدن شود در هر مرضی که باشد ایونیا یا شانس هر قسم یا سواکار شانس زیاد و نشانها باقی است
 که فائده ایجاد فایزین در حال صحت در خون بنا بر حفظ خون است از جریان زیر که هرگاه از رسیدن منجمد خون در بدن جاری
 میشود فایزین بر دهن منجمد شده منع جریان خون میگردد و فائده تولید ایلیوسین یعنی سفید بویض در خون است
 که از آن فایزین پیدا میشود و نیز غشای خادار و غشای ریشیدار و جلد بدن ناخن و موهای بدن همه از سفید بویض
 پیدا میشوند و ایضا غشای ریدر پیکل یعنی جسم خرد سرخ که در خون است هم از آن پیدا میشود و اما فائده ریدر پیکل در
 خون پس بسبب آن خون هوای اکسیجن را کشیده و کربن و اسیدها را از خون میبرد و ایضا فائده دیگر آن است که از جسم خرد
 نهمه غذای دماغ و عضلات بدن میدهد یعنی همین اجزای سرخ خرد و غذای عضلات دماغ و اعصاب صرف میشود
 چه باستخوان شکل کیمیائی ثابت است که آنچه در عضلات و اعصاب است درین اجسام خرد سرخ است فائده دسوت که
 در خون است یکی آن است که از سوختن آن در بدن حرارت بدنی باقی میماند و دیگر آنکه چون اعضا غذای خود را از
 خون جذب میکنند با نانت دسوت غذای اعضا سهولت منجذب میشود و اگر دسوت در خون نباشد انجذاب غذا ممکن
 نبود و ایضا دسوت معین میشود بر اینکه آنچه سیلها در بدن اندازد و سیلهای دیگر پیدا میکنند زیرا که هر سیل
 نقاط خرد از تخم میباشند و از آن سیلها پیدا میکنند و ازین دسوت دموی آنها را قوت بر تولید سیلهای دیگر
 حاصل میشود و بنا برین از زرد بویضه مرغ که در آن دسوت است در بچه مرغ سیلها پیدا شده اعضای حیوان تکون
 میشوند و بنا برین هرگاه بدن ضعیف و لاغر در امر منمنکه قوت و یا بسبب مثل سل و غیره میشود و در خون جگرهای دیگر
 دسوتات میخورند تا از آن سیلها جدید پیدا شده آنچه در اعضای بدن نقصان آمده عوض آن پیدا گردد و هرگاه شپای
 دسوت یا آنچه از آن چربی پیدا میشود مثل شیرینی و آنچه در آن صاحب زیاد باشد مثل نشاسته و آرزو و آب مطبوخ
 برنج و غیره زیاد خورده شوند درین وقت در بدن تخم زیاد پیدا شده مثل غشای بریده بطن که موسوم به اوستوم است مهم
 بر عضلات بدن جمع میماند و این تخم را دسوت اگر بزی آذوقه منسوجات و کسرتال هندی و تخمهای موحده فارسی
 و سکون و او و سین مملو و کسرتالی هندی تخم شین سحر و سکون و او و سین غشای شیمی نامند زیرا که درین تخم ریشیدار
 فایزین بسیارند که در آن اجزای تخم محبوس میباشند صورت آن وقت اجتماع بر اعضا صورت غشای میباشند
 صاحب آن بسبب کثرت دسوت قوی و توانا میباشند و چون مولدات تخم کم خورده شوند این تخم که بر اعضا منجمد بوده
 در کار بدن می آید و صرف میشود و از آن در امراض بدن لاغر میگردد زیرا که وقت مرض دسوت بسبب منجمد خود
 که از مرض پیدا میشود در بدن غذا به خون نمیدهد که آن جمیع اعضا را غذا رساند و این دسوت دسوتها

انچه زانکه از حاجت برنی در خون پیدا میشود و بسبب طریقی از خون برمی آید یکی آنکه بر عضلات است این او مستقیم مجتمع میماند و دوم آنکه نهد بعد از
غده های مولد شحم از بدن خارج میشود سوم آنکه در مرضات همراه شیر زیاده خارج میشود و آنچه اشیا که از قسم تنگ کفار
در خون اند فائده آنها اول نیست که خون را از تقصیر باز دارند و دوم آنکه هر عضو که در غذای خود محتاج باست مثل عقل
که فارغ است از آنکه میخواهد و عضلات بدن باس میطلبند و گروه تک را طلب میکند و مانند باس پس وقت احتیاج بر عضو همراه غذای
آن محتاج الیه هر عضو را خون با آنها میرساند و هم بسبب این اجزا یک در خون است غایب میشود و بسبب آن خون آب غذای که
از معده جذب میکند و آنچه در اینها حساب مقدار اجزای از مو به نوشته شده از آن کای در آن فرق بهم میشود اما بان فرق صحت باقی
ماند مثل اینکه آب خون بسبب خوردن غذا و نوشیدن آب و استنشاق هفت و از تاثیر اهوریه در خون زیاده و کم میشود و این امر
اکثر وقتاً در وقتار خون پیدا میشود چنانچه هر گاه طعام خورد و آب نوشیده میشود و نور آب زیاده از آنچه نوشته شده در خون
پیدا میشود ولیکن چون بعد آن مشتت کرده شود بسبب آن عرق آید مقدار آب از خون کم میگردد و لیکن ازین زیادتی و کمی نقصان
بصحت نمیرسد و همچنین اجزای سرتخ خود که موسوم به ریذکر لیکل اند از مقدار یک نوشته شده گاهی در خون زیاده میشوند و
مثل شخصی که در جوانی از غده مولده دم را زیاده خورد پس در پیش این اجزا زیاده پیدا میشود و در حالت را بلغت انگیزی
پیشتر که بای در غده فارسی ملام و سکون یا ای نشانه تخمائی و فتح نامی مثلثه و رای جمله و سکون لغت معنی زیادتی خون نامند و
پس همچنین اجزای طبع و کفار در خون گاهی بسبب خوردن اغذیه کثیر الملع یا نوشیدن ادویه کفار که در مقدار زائد باشد زیاد میشوند
و درین وقت نور آتشکی زیاده شده بعد نوشیدن آب در عرق یا در بول آنچه زائد از مقدار طبیعی محتاج الیه است دفع میشوند
و آنچه تا اینجا نوشته شده حال خلیج در وقت صحت بدن بوده اما در حال مرض پس باید دانست که بسبب مرض آنچه حساب
مقدار اجزای از مو به نوشته شده در آن فرق واقع میشود مثلاً آب خون گاهی از مقدار یک نوشته شده کم میشود زیرا که در وقت
قوت جذب زیاده است و بسبب آن از معده و دیگر اعضا و تفاوتاً آب را جذب میکند اما هر گاه قوت آن ضعیف گردد
و علاوه آن کم شود چنانکه در آخر مرض بهینه و ذیابیطس میشود چه درین امراض قوت جاذبه دوم که بسبب آن تلاشی
نقصان مقدار خود را کشیدن آب از اعضا و غیره میکند و ضعیف و قلیل میشود و در اینجا قائل امیر سکه بگویند این قول غلط
نیز که در بعضی بالضرورت خون از اعضا رطوبات را میکشد و بسبب آن غرور عین و بطور صد غین و لاغری و نقصان در
اعضای ظاهره دیده میشود و جوابش آنست که خون درین مرض از بعضی اعضا مثل عضلات و آب یکدیگر از یکدیگر میبرد
و اما آب نیکتر چنانکه در حال صحت میکشد بلکه میگرداند و اما معاز خون آب را میکشد و بسبب آن قوی و اوهال
عارضه میشود و ازین بان صفت آن از جذب نهایت ثابت شد هفتاد و یک و ناک فائبرن وقت پیدا شدن ورم
عاز در بدن هم از مقدار از ایسی خود که نوشته شده زیاده میشود و زیادتی موافق زیادتی ورم میباشد چنانکه در ورم کبیر
زیادتی زائد و در ورم منیر از مقدار طبیعی قدمی زیاده میشود حتی که از دو چند گاهی تا پنج چند از مقدار طبیعی کم نوشته شده

زیاده میگردد گاهی از مقدار طبیعی خود هم کم میشود و این امر در حمیات حاده قویه مثل تب مریض فیور یا تا سفال فیور یا لگنتی
 میشود حتی که درین حمیات گاهی تا نصف مقدار طبیعی خود میرسد لیکن اگر بعد از این قدر کمی در لگنتی فیور ورم حار پیدا شود
 بعد قلت مقدار خود که بسبب حشی در آن حاصل شده بود باز در خون زیاده میشود زیرا که آن همیشه از پیدا شدن ورم حار
 زیاده پیدا میشود و اما باید دانست که از کم شدن فائبرن در خون دو چیز پیدا میشود یکی نزف الدم از عروق و دوم اجتماع
 خون در کدام عضو یا در اعضای متعدده و تجربه این امر در ورم ریه و ورم کبد و حیاطه حاد و جزئی میشود چه در امراض اکثر
 رجات و لغت الدم و اسهال دموی یا بول الدم و اجتماع خون در دماغ یا کبد یا اطحال میشود و گاهی از زیاده شدن اجزای
 سرخ در خون هم نزف الدم عروقی مثل عات عارض میشود و از آن دانسته میشود که بسبب زیادتی خون است لیکن بی تحقیق
 آن هم از قلت فائبرن میباشد زیرا که از زیاده شدن ریدیکر پیکل یعنی اجزای حرد سرخ از مقدار طبیعی خود مقدار فائبرن
 بنسبت آن کم میگردد ازین بسبب نزف الدم پیدا میشود همچنین گاهی ریدیکر پیکل یعنی اجزای سرخ در خون هم کم میشود و درین
 معنی قلت و کمتری خون و هم بول اسیر دموی کم میشوند و از خوردن پندن آهن و مرکبات حدید این ذرات سرخ زیاده میشوند
 و اگر آهن را زیاده خوردن تا اینکه مقدار اجزای حرد سرخ زیاده شود امراض مثل صدمه و غیره از قسم امراض خون
 حاره پیدا خواهد کرد و لگنتی که پیکل یعنی جسم خرد سفید در حالت پدید شدن ورم حار و ورم من گور و زکونی کم رنگ
 سفیدی مائل بودن خون حیض در خون زیاده پیدا میشود و از تحقیق آن در عضو متورم بودم حار یکم پیدا میگردد و این جسم
 خرد سفید از نقطه کیلوسی یا از نقطه لعنف پیدا میشود و این جسم سفید خرد جسم خرد سرخ ناپیدا میکند یا خود هم سرخ میشود
 و همچنین ایلیموسن گاهی در بعضی امراض مثل مرض برانت صاحب که آن مرض ایلیموسن بود با است کم از مقدار طبیعی خون
 این حساب که هر قدر در بول خارج میشود از خون کم میگردد لیکن در وزن سفیده بنسبت دیگر اجزای دموی کمی و
 زیادتی کمتر واقع میشود و اکثر موافق وزن طبیعی خود در خون میباشد و همچنین اجزای طحیه و اششای که با هم در خون از مقدار
 طبیعی خود که نوشته شده کم و زیاده میشوند لیکن زیادتی کمتر باقی میماند زیرا که بجز زیاده شدن آنها طحش غالب میگردد
 و آب نوشیده میشود و بعد آن آنچه مقدار زائد از آن در خون پدید آمده بود در عروق و بول خارج میشود و بر همین بنیاد پاره ای
 برای ادرار بول میباشند تا در خون زیاده شده ادرار بول پیدا کند و گاهی آنچه بطور فضول در خون بوند مثل
 کربانک ایسید و یوریا در خون زیاده میشوند هم پورک ایسید یا کتک ایسید این هم اسم پورک ایسید است یا
 اکاتک ایسید و آن در شیر وقتی که حاضن شود پیدا میگردد و در شیر میباشد هم صفرا و آنچه بسبب نرسان شدن
 در پی و جلد کرده و اسهال در خون مانند گاهی زیاده میشود هم هر گاه نسی کفار و تکین مثل سوچا سلفاس و سودا کارناس
 و امثال آنها هر گاه که در ماه یا چهار ماه یا مقدار زیاد خورده شود از آن در خون کمزوری پیدا میشود و قوت ایجاد از فائبرن کم میگردد
 و ازین بسبب نزف الدم و جریان خون از بدن پیدا میگردد و همین از حاصل شدن هموم حیوانی و نباتی در خون فساده میشود

از کم شدن فائبرن در خون در ورم حار
 نزف الدم - در ورم حار

چنانکه تا اینجمن خمیر در آرد خون باب تمام آن غیر گشته بر قوام آن آمده خمیر میگردد و ازین فساد خون جمیاتی در پیشانی و کف دست و پا
و تا آنکه فیور و انترمنت فیور و جدری و حصه و غیره امراض صوبه روپ پیدا میشوند **فصل**
دوم در اجتماع خون بدانکه هرگاه خون در عروق صغار شریکه در میان شریان و اوراد متوسط اندزاده آید کثرت
کند یعنی دوران آن بند شود این را اجتماع خون گویند و بلغت انگریزی کان چیست یعنی کثرت مجتمع شدن نامند و اجتماع
خون به دو قسم است اول آنکه در آن دوران خون بطی باشد و اینر بلغت انگریزی پانف کان چیست یعنی نفع بای موصوفه کار
و سکون الف و کسرین همله و سکون فاع و نفع کان سکون الف و نفع جیم و سکون یای شانه تختانی و همین همله و یای هندی
یعنی مجر و سکون نون یعنی بطی حرکت نامند و بعد از دم بار و گویند دوم آنکه صند اول باشد یعنی کثرت و آن دوران سرطانی
و اینر بلغت انگریزی ایگن کان چیست یعنی نفع الف و سکون یای شانه تختانی و کات و کسرین یای هندی و سکون فاع یعنی سرعت
حرکت و گویند و قسم اول اجتماع خون در آن دوران خون بطی میباشد و خون در ریشهای و در یک عروق صغار و دیدی انخیزا
بیاندا لیب سبب این قسم اجتماع همانست که رغن خون و دوران انرا در بدنه شود و سبب آن خون در بدنه جمع گردد
مثل بستن عضو با استحکام و شدت یا اوینجمن کدام عضو بزرگتر مثل انکه دستها را بسوی تحت آویزند یا سر را زیاده نگونانند
یا زیاده قیام نمایند و گاهی از بعضی امراض قلب مثل مرض شدن دیوار بطن امین قلب چه بسبب آن هرگاه قلب برای
و قی کردن خون ازین بطن بسوی ریه مجتمع و منقبض میشود بسبب منقبض شدن در وازه بطن مذکور خون در ریه جمع باز میسرود
با تمام بره میرسد و هم آنچه دوران خون را که در ریه میشود بزرگتر مورث این امر میشود مثل استهالی عسر نفس و برود اشتن قشیل
یا حبس نفس یا استنشاقی و هم صلابت و سختی کدام عضو که در ریه از اجمت کرده ملخ دوران خون در آن شود سبب این حالت
میشود و اینها هرگاه مواد در کدام عضو بزرگ و بسبب آن مقدار عضو مذکور کم گردد و سبب آن ورید منضبط شود و دوران
خون از آن کم گردد چنانکه هرگاه در جگر فایزین زیاده میریزد که از آن کبد سخت و صلب میشود و درین وقت اکثر دوران
خون از اندرون جگر برون شده از ریه که بالای کبدست جاری میشود لهذا مقدار ورید مذکور درین وقت کم میگردد و پنجم هرگاه
چوب کل در ریه زیاده می افتد عروق صغار و ریه را که در ریه اندر اجمت و غیر میکنند و بسبب آن دوران خون از آنها
باز مانده این قسم اجتماع خون پیدا میکنند و هم از ضعف و کمزوری دل این قسم اجتماع پیدا میشود هرگاه از حرکت کم غیر
آن تا ورید بزرگ و بسبب آن خون سرعت در عروق صغار جاری نگردد و گاهی از ضعف و کمزوری خود عروق این اجتماع
پیدا میشود زیرا که آنها بسبب کمزوری خود خون را انر میکنند تا بزودی دو کنند ازین سبب دوران خون در عروق بطی شده
در عروق باقی میماند و گاهی بسبب کمزوری و رقت خون همین اجتماع میشود چه بسبب رقت خون دوران آن بطی میگردد و اگر
سرعت دوران خون بسبب قوت دل و قوت عروق و قوت قوت جاوید لحم میشود و هرگاه خون رقیق گردد و کم برادران
ملخ اخذ اقلیل مانند نخی بی جذب نمیکند پس از کم شدن قوت جاوید لحم سرعت دوران آن کم میشود و اینرا **فصل**

فصل
در اجتماع خون
دوران خون
سرعت دوران خون
بطی بودن دوران خون
کثرت خون
اجتماع خون
سرعت دوران خون
بطی بودن دوران خون
کثرت خون
اجتماع خون
سرعت دوران خون
بطی بودن دوران خون
کثرت خون
اجتماع خون

در اجتماع خون

وقت اعصاب دوران خون لطمی میگردد زیرا که چون ریشمای عصب که در جرم عروق اند غنیمت میشوند و عروق خون را تحریک بزرگه مخصوصه کما فی
 لند ازین سبب خون در عروق میماند و پیش نبرد و العلامات چون این قسم اجتماع در عضو ظاهر افتد و حسن مقدار عضو که کبر و کسر و کثرت
 چون از انگشت آنرا غمزه کند یا قرقره نماید بر محل اجتماع باقی ماند و قدری حس عضو کم میشود و هرگاه از تهر یا میتر استخوان حرارت غمزه
 شد حرارت آن کم میباشد چنانچه در وقت نوبت نیمه صبح سیاب چهار پنج درجه کم میشود زیرا که آنجا بدل در خون واقع نمیشود پس حرارت
 آن از جلد بزرگه تحلیل کم میگردد و الایضا چون غذای جمید باین عضو نرسد گرمی پیدائی شود و هم رنگت ازین عضو سیاه یا مالخ سیاهی
 میگذرد زیرا که خون سیاه و سان مجتمع میباشد و هرگاه این اجتماع در اعضای باطنه مثل سینه و کبد و طحال بگردد و شود پس چون که دیدن آن
 ممکن نیست جز اینکه در کبد و ریه قدری زیادتی مقدار از خارج بحسب لمس دیده میشود لیکن از آثار ثابت میشود مثل اینکه چون در کبد اجتماع شود
 بعد از گذر خاص خود که تولید و اخراج صفراست قاصر میگردد و قدری نفی و اذیت در بعضی محل که با احساس کند تک در طحال هم مقدار آن کم
 محسوس شود اما در کبد و ریه پس از نقصان اعمال آنهاست لال بر اجتماع خون کرده میشود لیکن اگر کبد ام سبیل دیدن اعضا سینه
 باطنه ممکن بودی یقینا آنچه علامات در اجتماع خون اعضای ظاهره نوشته شد در آنجا هم محسوس میشود تا قسم دوم که اکثفاً کان شیون
 است و درین قسم اجتماع خون مقدار خون و حرکت دوران آن در عضو اجتماع در آنست هر دو زیاده میباشد یعنی مقدار از اندوخت
 دوران سریع میباشد و الایضا این اجتماع خون در عروق صغار شریانی میباشد در شریانی کبار و گاهی این اجتماع بسبب مقتضای طبیعی
 عضو یعنی حرکت فیزیا لوجی آن بود مثل اجتماع خون که در رحم قریب جریان طث میشود وقت ارضاع طفل و شدی مرصعات میباشد و در
 تکلیف نشد اطفال وقت بروز دندان میشود چنانچه این قسم اجتماع خون قریب است بلکه بسبب مقتضای طبیعی این اعضا میباشد از حرکت فیزیا لوجی
 بلغت اگر نری میگویند و گاهی بسبب مرض میشود و این حالت را بلغت اگر نری یا فالوجی بفتح بای موحده فارسی و سکون الف
 و نای مثله و فتح الف و ضم لام و واو و کسر جیم و سکون بای نشانه تخالی نامند یعنی تغییر شدن از حال صحت و این معنی با صفا و جمل
 معنی است و الا باث معنی در دست و آلوجی معنی علم است یعنی علم الاعراض و الاحالات التي تحدث بعد المرض و لیکن اکثر این قسم اجتماع خون
 بطور مقدره انقل میشین یعنی درم جار پیدا میشود و دانستن حد آن باین طور که بگویند که تا این حد اجتماع خون است و بعد از آن جرم میشود
 و شوارست اما مادام عضو که در آن اجتماع خون شده کار خاص خود را میکند موسوم بانقل همیشه نمیشود و السبب آنچه ازان فعل
 عضو زیاده صادر گردد و سبب این قسم اجتماع خون میشود مثل اینکه زیاده فکر و کوشش در امور کردن و همچنین جمله مستقنای نفسانی
 و برنی سبب اجتماع خون در ماغ میشوند و از زیاده نوشیدن مدرات در کرده و از زیاده نوشیدن مسلمات قویه در اما و معده
 و از زیاده نوشیدن مولدات و مخربات صفرا در کبد و از دلکه قوی و نهادهن ادویه محرمه بر جلد یا از نشاندن بادویه محرقة قوی در طبع
 اجتماع خون میشود و هم از پیدایش آن اجتماع و اذایا در عضو اجتماع خون در آن عضو پیدا میشود و هم از رسیدن صدمه بسبب ضعیف شدن
 حسب عضو ماوت اجتماع خون در آن عضو پیدا میشود و گاهی این اجتماع خون را برای امتحان مشاهده در بعضی اعضای حیوان چون
 پیکره می بیند مثل اینکه در ساقی پای خفوح سوزن خلائیده بزرگه خود معین می بینند و از آن محسوس معلوم میشود که فیه

داخل گردن سوزن و حرارت دیده میشود که عروق صغیر که محسوس میشوند بزودی پراز خون میشوند و دوران خون در آن با سرعت
 میشود و قاعده عروق شعری که در شبکه عروق اطراف اند در آنها خون کمتری بود و از آن بیشتر غیر محسوس از نظر بود و بعد فلا نیدن خون
 محسوس و مرئی میشوند زیرا که سبب پُر شدن خون در آنها مقدار آنهاست که میشود از این سبب مرئی میگردد و چون درین وقت
 خون کمتری اندرون عروق می آید پس اگر سوزن نکند سوزنی زیاد محسوس میشود لیکن در عروق کبار دیگر اسفندی بدن کلام
 تغییر مشاهده نمیشود زیرا که سبب حرکت قلب این زیادتی خون نشده بلکه برای دفع اذیت خود این عروق صغیر خون را بسوی
 خود زیاد میکنند و علامت در عضو یکدین قسم اجتماع خون میشود گرمی و ضربان در آن زیاد یافته میشود و حس این عضو
 بهم زیاد و قوی میگردد هر گاه این اجتماع خون در اعضای ظاهره اخذ سوزنی بر عضو ماؤت غالب میشود و سبب اینست که خون
 در آن اندرون عروق صغیر زیاد میگردد و اما اینکه از اجتماع خون کدام کدام امر پیدا میشود پس بدانکه از اجتماع خون گاهی
 همیج یعنی سیلان و جریان خون بطور نرمی و آهسته در آن برود قسم است یکی آنکه خون از اشتقاق عروق در خارج بدن خارج
 چنانکه هر گاه در و مانع اجتماع خون میشود از آن رعات پیدا کرد و گاهی از عروق برآمده در لحم عضوی زود اندرون عضو جمع شود و
 این هر دو قسم نرمی است خواه در آن خون از عروق برآمده از بدن خارج شود یا از عروق بیرون آمده در لحم بدن
 درین هر دو قسم خون از عروق بیرون می آید و گاهی در اجتماع خون آب از خون جدا شده بذریعہ عروق صغیر در لحم جمع
 میگردد لیکن هر گاه خون از عروق برآمده در خارج بدن دفع میشود در آن نقصان به بدن میرسد باین نحو که بدن ضعیف
 میگردد لیکن عضو که در آن اجتماع خون بوده از ضرر و نقصان محفوظ میماند اما هر گاه خون از عروق برآمده در لحم با در کدام عضو
 مجتمع میشود درین وقت در عضو که مجتمع شده آنرا اذیت میرسد و دو وجه اول سبب اینست که هر گاه خون در عضوی میریزد و معتدلتا
 زیاد میگردد و از مداخلت خون درین عضو تفرق اتصال در آن حادث میشود و آن صورت و جمع و اذیت است دوم آنکه
 هر گاه خون در عضوی در آید جا نگیرد بهر محل اجتماع خود نمیکنند و از عمر کردن آن دستاوی شدن عضو در دم خارج
 عیان پیدا میشود پس هر گاه در و مانع انجام اجتماع خون باین حد رسد از پُر شدن تفرق اتصال و در دم خارج
 عضو شش بند میگردد و از آن بباله بدن منور میرسد آخر بعضی از آن هلاک میشود و اما هر گاه در عضو غیر رئیس مثل ریه و دیگر
 و دیگر عضلات بدن انجام اجتماع خون باین حد رسد درین وقت گاهی تا زمان دراز این خون بر حال خود مثل آب
 سیال میماند و لیکن اگر آنست که بعد سخن در لحم منجم میشود و آنکه در آن بوده بذریعہ عروق صغیر در عروق کبار آمده
 با خون بدن می آمیزد و جزای دیگر که در خون اند مثل فایبرن و سفیده بیضه و اجزای سرخ و سفید آنها
 خشک و منجم میشوند و سوزنی اجزای خود سوزن رنگ همراه آب و خون میسرود و اینها اگر تک شده خشک میگردد و این
 اجسام سوزن و سفید سبب خشکی و کرمی مثل نقطه خرد میشوند و اینها سیاهی بر آن غالب میشود چنانکه در خارج بعد انجماد خون سیال
 میشود و طبیعت برای اخراج این جسم که در غیر محل خود است با ذاب را از عروق می آرد و باین خون خشک شده آینه این اجزاء

تقریب و سیال بسیار و در وقت رقیق و اسانگ آرد باز در عروق صغاری آرد و از آن در عروق کبار بدن می اندازد و مو تقویت میکند
 این خون منجمد بوده و بسبب نجس و آن صورت و فساد و لطم هم آمده بود این لطم فاسد را هم همراه خون منجمد رقیق ساخته در
 عروق می اندازد و چنانکه این خون منجمد میشود و از آنجا باز در عروق میرود آنجا بعد از رفتن آن خون در عروق نشانیها از تفرق و تقطیل
 لطم بسبب آنجا و خون پدید می آید باقی ماند آنرا این نشانیها هم روز بروز منغیر میشود تا اینکه بعد از آن مشتمل بر این نشانیها تفرق آید
 لطم هم نازل میشود و گاهی این خون منجمد بر سینه می آید و از آن نزل و خارج پیدا میشود و منجمد شده از بطن خارج گردد و این طبیعت
 که در عینا است ظاهر بدن باشد اما هرگاه در اعضای باطنی رسیم پیدا شود هر گاهی بسوی خارج و گاهی در داخل بدن
 منجمد میشود و هرگاه خون از عروق بر آید در اعضای ظاهره قریب جلد منجمد میشود و منجمد شده چنانکه در عروق است مثل خار
 و در چشم و بالای پلک آنجا رسیده میشود که چون اول خون از عروق بر آمده منجمد میشود و رنگ آن سیاه میگردد
 بسبب آن بر جلد ظاهر رنگ نیلویی پیدا میشود زیرا که رنگ سرخ از جسم خرد سرخ همراه آب در عروق صغاری بود و رنگ
 فانیان و ایلیوسون باقی میماند من بعد چنانکه نیلویی بود رنگ زرد و سبز پیدا میشود زیرا که بر فانیان تدری تدری فانیات
 از آن سبب زردی مشاهده میشود من بعد چون زردی با فانیانی میزد و در وسط مرض سبزی مشاهده میشود و در این الموان قوی مشاهده
 که طبیعت خون منجمد را با منجمد آب رقیق می سازد من بعد فانیات قدری زردی بر جلد باقی ماند و آن رنگ فانیان است بهر حال
 این زردی هم بر طرف میشود و جلد بر رنگ اصلی خود می آید و تقریباً در باطن هم همین مستوال انجام آن ظاهر بود و این نشانیها
 باید است که مجموع یعنی جریان خون در بدن هم بر دو قسم است یکی آنکه در قسم اول جملع خون که بسبب فانیان همیشه منجمد
 شود دوم آنکه در قسم ثانی اجملع خون که یکبار منجمد است پیدا شود و قسم اول آنکه در مراضه در او از قلب هرگاه عروق
 کبار آن منجمد از خون شوند و در عروق صغاری آن اجملع خون باشد هم در مراضه منجمد سرور زردی در آن از ورع
 غشای ریشیدار جگر منغیر میشود و هم در اینها هرگاه خون رقیق شود هم هرگاه قوی الدم شود و گاهی در تقریباً یعنی اسهال
 سیاه که بسبب منجمد شدن خون میشود پیدا میگردد و اما قسم ثانی نزوف الدم پس منجمد خون در بدن زیاد شود
 یا از انقطاع شریان از آن بیرون آید چنانکه در مانع میشود که بسبب کمزوری شریان منجمد میگردد زیرا که در وقت
 ظهور او در ملائم و منشا به صورت خاص اند بسبب اینکه جرم دماغ بسیار است منجمد جرم شریان این آنجا مناسب نبود
 لهذا خالق حکیم هر دو را لین و منشا به خلق فرموده اما هرگاه نزوف الدم واقع شود پس علامات آن هرگاه خون از عروق
 بر آمده بیرون بدن آید اول از همه آنست که خون بطور عات یا غشای الدم باقی الدم یا اسهال موی یا بول یا دم خارج
 میشود بعد از آن زیاد آمدن خون آنخراط وجه و ضعف و کمزوری نبض و دوران سرد تنوع و غشایان از دوران سرخ
 بعد غشی طاری گردد و از طریق غشی خون که خارج میگردد و در مراضه بعد آن بهوش آید پس اگر بعد آن خون بند
 ماند بهتر و اگر بعد آن بهوش باز خون جاری شود باز علامات سابقه عود میکند و زیاد از آن درین وقت عرق بار دم جلد

بهر حال منجمد در مراضه در مراضه

می آید و هر محل قلب بسبب صفت و خلق دم از ریت زیاد و کمی مسوس میشود و هوای از او زیاد میگردد و خلق زیاد گردد و اگر در یک محل کم شود
و دیگر منتقل میگردد و در آنجا اگر خون بند نشود تشنج پیدا گردد و در بعضی میبرد زیرا که از قلت دم کار حیات بند میشود و هرگاه خون
از عروق برآمده در لحم یا در عصب دیگر جمع شود در کار عصب که در آن خون جمع شده تغییر نقصان پیدا میشود مثلاً اگر در جرم تشنج
بیزدازان بهوشی و خلق پیدا میشود و اگر در جمیع شود از آن سرفه و عرق غشس خارج میشود و بسبب آن درم خارج پیدا میشود
و گاهی درین قسم هم چندان خون از عروق برمی آید که از آن در عصب معلوم و در تمام بدن نقصان پیدا شده آنچه علامات در
صورت خارج شدن خون از بدن نوشته شده اند اینها هم پیدا میشوند وقتیکه آنرا آنچه از اجتماع خون آب خون
از عروق جدا شده در لحم یا در عصب دیگر رسیده در آن جمع میشود پس درین آب سفیده بقیه و اجزای طبعیه که در خون میباشد موجود بود
لیکن فایزین درین آب نمیداشد و هرگاه این آب در غشای مخاطه دریا و در خطبه غشای آبدار مثل غشای باریطون که غشای
آبدار شکم است یا در غشای پلورا که غشای پلوت یا در غشای خریطه انشیمین میریزد عموماً با اسم و در آن پستی بکسر و ال جمله بندی
و فتح رای جمله و سکون الف و بای موحده فارسی و کسرین جمله و سکون یای نشاء تختانی یعنی رختن آب در گوشت لغت انگریزی
موسوم میشود و باعتبار هر مقام هم علل و نام کرده میشود چنانچه هرگاه در غشای مخاطه در بدن ریزد آنرا آناسازکا و لغت
انگریزی و استغای طی در زبان عربی میگویند و هرگاه در غشای مخاطه در ریه و پلور ریزد آنرا بلنت انگریزی را و یا کسر الف و ال
مطله و سکون یای نشاء تختانی و فتح سیم و سکون الف یعنی درم رحلیس که مائی بود و بی رود باشد و بسبب آمدن آب در غشای مخاطه
رحلیس افتد نامند و اینهم گویا جز استغای طی است و هرگاه در غشای آبدار در ریه و آنرا بانی در کفلس یعنی فتح با و سکون
الف و کسر بای نشاء تختانی و ضم و ال جمله و رای جمله و سکون و او و کسر کات و سکون فاک و کسر لام و سکون سین جمله یعنی فتح
آب در سرتاسر زیرا که بانی در ریه یعنی آب است و کفلس یعنی سرتاسر و هرگاه در غشای پلور ریزد آنرا بانی در ریه و کسر
تای مشکله و سکون و او و فتح رای جمله و سکون کات و سکون سین جمله یعنی رختن آب در پلورا که غشای پلوت نامند
و هرگاه در غشای آبدار شکم ریزد آنرا انیششن یعنی الف و کسر سین و سکون یای نشاء تختانی و کسر تای بندی و سکون
سین جمله یعنی آب خریطه غشای آبدار شکم نامند و هرگاه در غشای خریطه انشیمین ریزد آنرا بانی در ریه و کسر سین جمله و سکون
یای نشاء تختانی و لام یعنی سلطانی یعنی صلابت آبی نامند و هرگاه در غشای خارجی قلب ریزد بانی در ریه و کسر سین جمله یعنی فتح
بای موحده فارسی و کسر بای جمله و سکون یای نشاء تختانی و فتح کات و سکون الف و مای جمله و کسر ال یعنی فتح
یای نشاء تختانی و سکون سیم گویند و هرگاه آب خون از اجتماع خون بزرگه غده بای میوکس میسرن بای اعضای بدن
برآمده از بدن خارج شود خواه بطور عرق یا بول یا اسهال یا عاب دهن و غیره آنرا بلنت انگریزی و کفلس یعنی فتح فاک و سکون
کات و سین جمله یعنی سیلان آب عموماً می نامند و باعتبار مواضع خاص که از آن جاری آید هم مخصوص با اسم خاص میشود چنانچه
اگر از ریه جاری شود آنرا بلنت انگریزی و کسر بای و کسر فاک نامند و اگر از امعاء مقعد جاری و مسائل گردد آنرا آنرا بلنت و ال

وسکون الف و کسر پای ثنایه تحتانی و سکون برای مملو فتح پای ثنایه تحتانی و سکون الف بلنت انگریزی و برپا اسهال یقین لای
 گویند هرگاه از فده خاص مثل گرده جاری و سائل شود آثر بلنت انگریزی و یوریز بر فتح دال مملو و سکون الف و ضم پای ثنایه تحتانی
 و سکون و او و کسر برای مملو و سکون پای ثنایه تحتانی و کسر زای مجمر اول سکون زای مجمر ثانی یعنی زیاتی اول و سکون اول
 برپا نامند چنانکه در فیه طیس میباشند هرگاه از راه جلد بطور عرق زیاد جاری شود آثر بلنت انگریزی و یا فریز بر فتح دال
 و پای ثنایه تحتانی و سکون الف و فتح فاد کسر برای مملو و سکون پای ثنایه تحتانی و کسر زای مجمر اول سکون زای مجمر ثانی
 یعنی زیاد آمدن آب از جلد برین نامند چنانکه در جبران با عرق میشود و هرگاه از دهن آب کثیر جاری شود بسبب اجتماع خون
 در فده پای مولد رضاب دهن که بر رخساره با مقابل گوش اند و این سیلان لعاب اکثر از اذیت بر بعضی میشود آثر بلنت انگریزی
 پایرا و زین فتح پای فارسی و سکون الف و کسر پای ثنایه تحتانی و سکون برای مملو و ضم الف سکون و او و کسر زای مجمر اول سکون
 زای مجمر ثانی نامند و پای یعنی آتش است و او در معنی حالت و این بلنت که یک است و در لغت انگلیش بازشدن معنی سوزش دل
 می نامند و مراد از آن مرضی است که در آن در معده حرقت و سوزش همیشه می ماند و همراه آن سیلان لعاب دهن زیاد می باشد
 چه از حرقت معده بسبب جمد روی فده پای مولد رضاب دهن متاثر می شده آب در دهن زیاد پیدا میکند و هرگاه از چشم
 بطور موع آب زیاد جاری شده آثر بلنت انگریزی و پایرا کسر الف و پای مملو فای سکون فاد فتح رای مملو و سکون الف
 یعنی سیلان آب از چشم می نامند و هرگاه درین بیان غمز کرده شود ظاهر میشود که در اسپسی اکثر بسبب تمام اول اجتماع خون
 که موسوم به پاست کلن چیست شن است که بسبب مانع شدن چیزی از حرکت خون وقت رفتن آن بسوی قلب حادث میشود
 پیدا می گردد و فلکس بسبب تمام ثانی اجتماع خون که آن را می کشند کان چیست شن است پیدا میشود العلامات علامت
 در اسپسی آنست که هرگاه آب در کدام موضع ریزد خواهد در عقشای خانه دار یا در خرطیه عقشای آبدار مثل آنیکه در عقشای
 آبدار شکم باشد درین وقت هرگاه از سر انگشتان بران قرع کنند آواز جسم صحت می آید و برکناره آب آواز اصلی شکم
 که صدای جسم مستلی از هو است می آید و وقت تحرک بطن صدای تخفیف آب موع میشود و چون دریه یا سبک یا طحال
 ریزد در کار این اعضا نقصان پیدا میشود اما هرگاه فلکس در معده پیدا شود از میوه کس سبب بر آید درین وقت همراه آب
 یعنی هم میباشد و هرگاه از جلد یا کرده آید با خالص زیاد از محتوی آید **فصل ششم در عوارض حائضه**
 که آنرا انفل میشن بلنت انگریزی گویند و انفل میشن یعنی پیدایش سوزش و حرقت است و در کتب قدیمه در ورم حار و جود پیدا
 چیز ضرورت که آن درم و گرمی موضع در معده و در و اندام لیکن همیشه از تمام آن تلف نام عارضه نیست زیرا که اکثری کار زمین مشکلی
 عارضه مفید و بعد تشریح بعد الموت ظاهر میگردد و قبل آن در حیات گرمی و سوزش یا کمی بر بعضی عارضه میشود و درهم گاهی در ورم
 عینی تغییر رنگ میشود لیکن سرخی نمیشد و ازین ثابت میشود که تا حال حقیقت انفل میشن واضح نشده و بر تفریق که اتفاق
 به سوز نیست و کسی نمی داند که اجتماع خون کدام وقت ختم گشت و از کدام وقت درم حار شروع شد و چگونه از اجتماع

فصل ششم در ورم حار

خون درم پیدا میشود لیکن کجب مشاهده دیده شده که هرگاه ورم در عضو دیگر شروع میگردد تغییر در خون در عضو متورم نمیشود
 و این تغییر از حس بصری پیدا کردن ورم قلیل از غلظت سوزن یا خار در جلد نازک صفدع یا خفایش ممکن است که دیده شود
 و چنانکه تغییر در ورم قلیل جلد میشود همچنین در افام دیگر اعضا خواهد بود پس بدانکه هرگاه سوا فی بیان سابق ورم در عضوی از اعضا
 صفدع و غیره پیدا کرده به پستی پس اول بعد غلظت سوزن اجتماع خون میشود چنانکه نوشته شده پس در هر دو قسم
 عروق صفار یعنی عروق شریکی و عروقی خون زیاده می آید و دوران آن سریع میشود پس بعد جابجا در جای که اجتماع
 خون است خصوصاً در وسط آن حرکت دوران خون بطی میگردد و بعد جابجا حرکت دوران بطی شده بود آنها دوران خون ساکن میشود
 پس بعد اجسام خرد و سرفه رنگ که در خون بودند کجا میشوند باین صورت که کجی بالای دیگر آمده پس با نظر همه کجا متصل میشوند
 و اجسام سفید خرد بر دیوار عروق بنشینند و آب خون از دیوار عروق جدا شده در لحم می ریزد و جابجا حرکت دوران
 خون بند و ساکن شده بر دوران حرکت دوران بطی گردد و بر دوران اجتماع خون دیده میشود و حرکت دوران آن در اینجا
 سریع بود پس اگر ورم زیاده شود درین وقت جابجا حرکت دوران بطی است آنجا ساکن میگردد و آنجا که گردان واقع شود حرکت
 دوران بیشتر سریع بود اکنون بطی میگردد همچنین هر قدر که ورم زیاده گردد جابجا گردان حرکت بطی است ساکن میشود و آنچه
 گرد آن سریع بوده بطی میگردد و درین ثابت شد که در انفل میشین خون در عضو متورم زیاده میباشد و دوران جای دوران
 خون زیاده و جای کم و در جای دوران خون بند و ساکن میباشد پس هر دو قسم اجتماع خون در آن میباشد
 زیرا که هر جا دوران خون بطی باشد آن تمام اول اجتماع خون که باست کان بیست شدن خواهد بود و هر جا که حرکت دوران
 خون سریع بود قسم ثانوی اجتماع خون که یکلف کان بیست شدن است بود و جابجا که حرکت دوران بند باشد آنرا بیست
 انگیزی است تا گ نشین بکسر لغت و سکون نشین بهر دو فتح ثانی سندی و سکون لغت و کاف فارسی و کسر لغت و سکون
 یای مثلاً تختانی و فتح نشین بهر دو سکون لغت یعنی بند شدن را دلیل نامند با جمله آیکه درین ورم حار از دیوار عروق
 در لحم میرود دوران لا لکرسان کونس است و سوا ای آن قدی تک و فاسف دران به نسبت لا لکرسان کونس زیاده است
 و هم دران فایرن و نیز جسم خرد سفید و هم نقطه های سفید کیلوسی که از آن جسم خرد سفید پیدا میشود میباشد پس آنچه
 نقطه های سفید کیلوسی درین با بند میباشد از عروق در لحم غذای خود را گرفته کسیر شده سیل های مدور پیدا
 میکنند و گاهی سیل های طولی هم از آن حادث میشوند و جسم خرد سفید هم کسیر شده متقی میگردد و از آن نقطه های برمی آید و همه
 سیلها میشوند و از سیلها شدن این سیل با حرارت در لحم زیاده پیدا میگردد و زیرا که کسیر در تولد سیلها زیاده مرت
 میشود و همین سبب درین ورم حرارت حاصل میشود و از سیلها شدن سیلها درم پیدا شده مقدار عضو زیاده گردد و چون
 از زیاده شدن مقدار عضو نشینهای عصب حساس که در عضو متورم اند منفر میشود پس از انما تا تمام او پیدا میشود و هم
 از زیادتی مقدار ریشه های لحم هم منفر شده غذای خود را نگیرند و از آن مرده میشوند و بعد مرده شدن ریشه های لحم

در
 امر

انچه آب خون که در طم آمده این ریشها را رقیق میازد پس ریشهای مذکور را بصورت نقاط صغیر گشته ریم میشوند و آنچه سببها را که
را همز کرده بودند آنها هم از ریم شدن نقاط مذکوره ریم میشوند و چون مده متولد شود درین وقت طبیعت چنانکه اجسام غریبا
در طم داخل شوند از خارج مینمایند همچنین این مده را بتفریق و تمیز جلد اخراج میکند و بیرون اندازد و گاهی انفل میشن تا این حد که
اجسام حرم سرخ رنگ متح و یکجا شوند و اجزای سفید خرد عرق منجمد شوند و آب از عروق جدا شده در طم ریزد و بیرون میآید
طوری که آنچه از عروق برآمده باز پس در آنها میفرودد و م مجذب میگردد و نشان آن باقی نماند و گاهی آب در عروق میروید و اجسام
خرد سرخ در خون منتشر میشوند لیکن فایبرن باقی میماند و از آن ریشهای طویل پدید آید در طم میماند و بسبب آن گوشت سخت
باقی ماند و گاهی در درم پلور اهرگاه آب بعد از غشای مذکور باز در عروق رود لیکن فایبرن باقی نماند پس ریشهای طویل شده بسبب
چسبیدن هر دو توی خریطه غشای میشود و گاهی در دامیل دیده شده که بعد از انفجار که شکل انگیکه در درم بوده در عروق داخل شده
و فایبرن باقی مانده ریشها گشته سبب اندام زخم میشود لیکن بعد به شدن زخم صلابت در آنجا میماند و الاغضا باید دانست که اگر
انفل میشن اکثر سوزی و مضر بدن و صحت است اما گاهی از آن کار صدمت و مصلح بدن حاصل میشود و باعث شغای امراض
میگردد چنانکه هرگاه صدمه با سخوان برسد و از آن در استخوان شکسته و درم پدید آید و از درم فایبرن پدید آمده میریزد و از آن
عظام شکسته و نچر و طمیم میشوند همچنین هرگاه در جگر دیده پدید آید و از آن رفته رفته ریم آن تا جلد بدن آمده و خارج جسد
انفل میشن پدید آمده در ظاهر بدن نچر شود و از آن صحت و حفظ حیات حاصل میشود و در بعضی زنده میماند بخلاف آنکه وسیله کب سببی
داخل شکم نچر گردد و ریم آن در غشای آبدار شکم ریزد چه درین وقت خوف هلاکت مریض میباشد و از نجا استنباط کرده
اطباء در علاج بعضی امراض و انفل میشن پدید آید و از آن صحت حاصل میشود مثل اینکه هرگاه در خریطه غشای آبدار انشیون آب
بار بار میریزد برای بند کردن نزول آب چشم حاصل میکند تا از آن فایبرن ریشها پدید آید و خریطه معدوم شده راه آن
و اجتماع آب بند گردد و از آن صحت میشود و السبب بدانکه از اسباب پینه ورم گاهی استعداد خاص عضو میباشد و این سبب
در خاص عضو میباشد چنانکه غشای آبدار مفاصل بنسبت دیگر اغشیه زیاده متورم میشود و گاهی از زیاده کار گرفتن هم عضو
که از آن کار گرفته میشود مستعد برای تورم میگردد و درین مورد سبب خاص اند و گاهی بسبب زیادتی خون در بدن و قوی الوارث
بودن آن چنان که مزاج بعضی اشخاص سبب اثر خاندان میباشد هم ورم زیاده پدید آید و گنگ از زیاده خوردن اغذیه جیره و پاره ورم
و کم مشقت کردن پلستر بکسرهای موحده فارسی و لام و سکون یا سی مثانه تحتانی و فتحهای مثلثه و رای مملد و سکون الفت یعنی برآورد
خون و امتلائی دموی و هم نقرس پیدا میشود و چون این حالت در بدن موجود شود از آن سهولت ورم پدید آید و درین وقت
دوران خون قوی و سریع باشد و حس بدن قوی بود و الاغضا هرگاه استعداد خازیر در خون کسی باشد که آنرا بلغت اگر نری
اشکر افلاک بکسر الفت و سکون سین مملد و فتح کاف و رای مملد و سکون الفت و کسر فاع و فتح لام و سکون الفت گویند و در بدن صفا
این حالت خصوصاً در غده پایش ورم بزودی پیدا میشود زیرا که بسبب حصول استعداد خازیر در خون و مملد اعضا سست

این کس منصف و کمزوری زیاد و میباشد و دوران خون آن همیشه لطیف و حسی بدن آن کلیل میباشد و این مزاج و حالت منصف است
اولی است که آن صاحب اتلائی خوبی و موی مزاج است میباشد پس این اسباب معینه و موی ورم اندکی که اصل سبب آن است پس رسیدن
زهر خاص است در خون که از آن امراض و موی صورت پیدا میشود چنانکه از رسیدن زهر در خون تا نفس نوری را میسر از جلدی و غیره که
از این سخن زهر در خون فاسد شده برای اخراج آن از خود ورم پیدا میکند و این سبب عام است برای جلد بدن و گاهی از متناهی
شدن عصب هرگاه برسد آن کدام اذیت رسد هم ورم پیدا میشود چنانکه در کیمیا هم بر سرش زدن و شکر میشود و بیانش انشا الله در
امراض جلیدیه کرده خواهد شد و هم از زیاد رسیدن سردی و تری و از زیاد رسیدن گرمی هم ورم پیدا میشود زیرا که از رسیدن
هوای سرد و تر زکام عاز کشتن و راه رفتن در هوای حار و سرد هم پیدا میشود و از رسیدن صدمه ضرب و سقوط یا از سوختن یا کشتن
و هم از رسیدن زخم هم ورم پیدا میشود لیکن باید دانست که آنچه ورم از اسباب گفته مذکوره پیدا میشود آن باعث رفع اذیت است و سبب
شفا فی امراض مذکوره است و از طبیعت ورم را برای دفع اذیت پیدا میکند و ایضا گاهی لعل کیمیای هم ورم پیدا کرده میشود چنانکه
کسی کاشک نقره را بر بدن نهد یا طلا کند و هم از زیاد خراشیدن جلد یا از پدید آمدن اذیت جلد خواه از ضما و کردن خردل یا
یا از نهادن پلاستر نیش گس هم ورم پیدا میشود و باید دانست که ضابطه اسباب او را مانیست که مادام چه چیز بر حال صحت است
مانند ورم نمیشود و هرگاه در یکی از آن هم تغییر و فساد واقع شود مورث ورم میشود اول آن اششای اربعه است که خون صحیح بقدر لائق
هر عضو در قذایش رسد و هم آنکه خون خود بر صحت اعتدال قوام خود باشد سوم آنکه آنچه اعصاب برای تقویت در هر عضو رسیده اند جهت
و قوت خود باشند چهارم آنکه هر عضو در ترکیب و اعتدال مزاج خود صحیح باشد پس مادام که این هر چهار بر اعتدال خود باشند ورم
نمیشود و چون از حد اعتدال در اینها انحراف حاصل شود ورم پیدا میکند یعنی صحت عضوی آنست که کار خاص آن از آن
بخوبی صادر شود و در آن کدام مرض نباشد مثلاً در ریه ورم یعنی ذات الریه بر یکاش نباشد و در گرده و مثانه حجر یا رمل نبود
فتن کس و ورم بر دو قسم میباشد یکی که بگویند که آنرا عاود گویند و دوم که آنرا من من نامند العلامات اما علامات ورم
عادی پس این هم بر دو قسم اند یکی لوکل و آن علامات مختصه بعضو واحد متورم میباشد مثل زیادتی مقدار ورم کان می چوشل یعنی تری
که در افعال طبیعی بدن و دیگر عضای غیر متورمه بسبب ورم عضوی یافته میشوند مثل سرعت نبض خشکی دهان در ورم حار اما علامات
مختصه بعضو متورم پس پنج اند یکی آنکه رنگ عضو متورم از حال صحت متغیر میشود دوم آنکه مقدار آن از مقدار اصلی زیاد میگردد
سوم آنکه حس عضو متورم زیاد میشود چهارم آنکه حرارت عضو متورم بوزم عاود زیاد از حرارت اصلی عضو میگردد پنجم آنکه در کار
خاص عضو متورم تغییر واقع میشود اما تغییر رنگ پس اکثر آنست که در عضو که از رنگ غالی بود مثل میو کس میبرن لثخ یا خود طمخ
و جلد بدن در وقت ورم بر آنها سُرخی ظاهر و غالب میشود و گاهی مثل رنگ خاکستری بر آن یافته میشود چنانکه وقت متورم شدن
عنبیه رنگ خاکستری بر آن یافته میشود سُرخی نییاشد همچنین چون بکس میبرن مثانه و اما متورم شوند قدری سیاهی بر آن
دید میشود و هرگاه سُرخی بر عضو متورم ظاهر شود آن هم گاهی مثل دم سُرخی میباشد و درین وقت سبب آن قسم ثانی

بنا بر شفا فی دانات کارینه که در حد اعتدال تمام ورم در بدن پدید میشود

اینک خون که اکثراً کان حیثیت مثل است بود و گاهی سرخی ورم اقم یعنی باطن تیرگی میباشد و درین وقت سبب آن اشک
 قسم اول اجتماع خون کما یسفا کان حیثیت مثل است میباشد یعنی درین قسم ورم هر دو قسم اجتماع خون یافته میشود و هرگاه سرخی
 باطن تیرگی بر ورم یاخته شود همراه آن ضعف و کمزوری هم میباشد و با لجه سبب حرمت ورم آنست که هرگاه عروق منار
 بسبب ورم وسیع میشوند و در آن خون سرخ زیاد می آید سرخی بر جلد غالب میشود و آن تغییر در مقدار عضو پس سبب میشود
 اول از زیاد شدن خون درین عضو ورم بسبب آنکه چون از خون مواد لحم میریزد مقدار لحم زیاد میگردد سوم آنکه چون
 سیلوا زیاد درین مواد میباشد هم ازین مواد پیدا میشوند از آن هم مقدار عضو زیاد میگردد و اعضا باید است که این زیادتی
 مقدار عضو هم در ورم باعتبار اعضا مختلف میباشد مثلاً هرگاه ورم در غشای خانه دار افتد مقدار عضو بسیار زیاد میشود و هر
 ورم در عضو صلب مثل عظم شود زیادتی مقدار عضو از مقدار طبیعی آن قلیل میباشد مثلاً هرگاه ورم چشم در میوکس میبرن باشد
 پس چون که زیر آن غشای خانه دار است لذا ورم آن زیاد میباشد چون در ملتحمه که جسم صلب است ورم پیدا شود مقدار آن زیاد
 نمیشود و همچنین هرگاه در حرطه انشین ورم پیدا شود کثیر المقدار میباشد سبب اینکه در آن غشای خانه دار زیاد است و هر
 در نفس خصیه که آن جسم صلب است و در آن غشای خانه دار قلیل است ورم حادث شود مقدار آن زیاد نمیشود و کما در ورم
 استخوان و رباط هر چند ورم زیاد باشد لیکن مقدار آن از مقدار طبیعی بسیار زیاد نمیشود و اما تغییر در عضو پس آن هم به دو سبب
 میشود اول وقت ورم حس در عصب حساس و ریشته های آن زیاد می آید دوم آنکه چون از ریشته مواد از خون حصص یافته
 مستخرج میشود ازین سبب احساس ورم زیاد میشود و زیاد میگذرد و گاهی در او رگ بعضی اعضا مثل عصب چشم که در آن
 قوت با صره است یا عصب گوش که در آن قوت سامعه است وقت ورم درونی شود بلکه در ورم عصب چشم در نشیدن برق
 زیاد دیده میشود و در ورم عصب سمع آوازهای دوی و غیره را که در خارج موجود باشد در نفس زیاد میشوند و کما در ورم شانه
 و معای مستقیم اگر چه در ورم میشود لیکن گاهی عوض در وقت دافعه آنها قوی میگردد و بار بار بول یا بار بار دفع کردن متداول
 و گاهی در ورم با اعتبار عضو متورم فرق میباشد مثلاً هرگاه در عضو صلب مثل استخوان ورم پیدا شود در ورم زیاد میباشد
 زیرا که در آن انما ز شدید میباشد و هرگاه در عضولین ورم حادث شود در ورم کم میباشد زیرا که عضولین بسبب لطافت خود سیخ
 میشود ازین جهت انما از عصاب زیر ماده زیاد نمیکرد و لذا گفته اند که هرگاه مقدار ورم زیاد باشد در ورم کم میباشد و چون
 مقدار ورم کم باشد در ورم زیاد میشود مثلاً در ورم ملحمه مقدار ورم کم و در ورم زیاد است و در ورم میوکس میبرن چشم ورم
 زیاد و در ورم میا شد و ایضا ورم باعتبار اقسام او رگ و سبب تمام ورم مختلف میباشد مثلاً هرگاه ورم در غشای خانه دار
 حادث شود مثل آن است که در ورم میا شد و هرگاه در میوکس میبرن ورم پیدا شود در آن بطور سوزش و گرمی میباشد
 که در بعضی از اصا ک میکند و هرگاه در غشای ریشته در مفاصل ورم حادث شود و جمع متحد و ضاع یافته میشود و غشای خانه دار
 هم از ورم در بطور حرقت و سوزش پیدا میشود و هرگاه ورم در گده یا خصیه پیدا میشود در آن در بطور مسلک یافته میشود و این

در ورم کثیر المقدار در ورم کم و در ورم ضعیف المقدار در ورم زیاد میباشد

عقل و شعور و حس و حرکت

در دور و دوری آنجا منبسط میگردد و همراه آن اکثر طبیعت خود متغیر میشود و قوی می آید یا غشی طاری میگردد و ایضا باید دانست
 که اگر چه درج او را کم سنائی نمودی است لیکن گاهی از ان کار صدیق حاصل میشود چه بسبب درج عضو ابارام میبارد و در ان
 آنچه تحمل و صفت کبریت کار در ان پیدا میشود از ان محفوظ میماند و اگر ارام بانی قوی میشود و ایضا باید دانست که فرق درج
 درنی و در غیر درنی بکند و چه کرده میشود اول اینکه آنچه درج بسبب قریب پیدا میگردد آن از غمزد کردن عضو زیاد میشود و این حال
 عضوی است که در ان وقت درم درد میشود اما عضو که در ان درد نمیشود مثل عصب چشم که در ان حس البصر میباشند پس در ورم
 آن چون چشم غمزد کند در خشدن برق زیاد محسوس میشود اما باید دانست که گاهی درم در مفصل درک میباشند و بسبب این که
 در در محل که محسوس میشود و از ان مریض گمان میکند که مرض و ورم در زانو است لیکن چون محل زانو غمزد کند در زانو زیاد
 نمیشود و چون محل درک غمزد کند در زانو محسوس گردد و ازین مریضین حاصل میشود که سبب در ورم است و طریق استخراش آنست
 که بای مریض کشید و برکت پادست از تند پارز ان دوست زنده تا بسبب آن مفاصل درک با هم خند چه از خندیدن بهر دو و
 محل ورم در زیاد میشود و ایضا باید دانست که درم استخوان یا در ورم غشای ریشه دارد و اکثر وقت تمام زیادتی و شدت
 میکند فتنه که آنما زیادتی حرارت عضو است پس بد آنکه سبب از زیاد حرارت در عضو متورم به ورم حار و امر میباشند
 اول زیادتی خون در ان و دوم از زیاد شدن حرکت در تولید سیلها میشود اما اینکه چه قدر حرارت بسبب خون است
 و چه قدر حرارت از حرکت تولید سیلها حاصل شده پس این امر سخن بحد نبوت نه رسیده لیکن بحسب امتحان این قدر است
 که خونی که در محل ورم میباشند زیاد حار بود از خونی که از بدن در آنجائی آید و هم از خونی که از عضو متورم به بدن باز پس
 میرود و هم باید دانست که گاهی گرمی محل ورم بسبب زیادتی محسوس میشود و در بعضی شکایت آن بنماید لیکن هر گاه بدرجه
 تمام مریض امتحان کند زیادتی آن موافق آنچه بمرض محسوس میگردد ثابت نمیشود مثلاً در بعضی و در حرارت در خارج
 جلد زیاد محسوس میشود اما در تمام مریض موافق آن ظاهر میگردد اما تغییر کار خاص محسوس پیش آنست که قبل ورم در عضو متورم
 اجتماع خون میشود و بعد آن ورم پیدا گردد و از ان سواد در لحم میزد پس بسبب آن ازین عضو کار خاص که قبل ورم
 در حال صحت صادر میشد محسوس نمیشود و تغییر کار عضو به موت میخورد که از تغییر شدن خون در ان ظاهر شود و در فعل خاص آن تبخیر
 و تغییر واقع گردد چنانکه میگویند چنانچه در حال صحت سیل میوس پیدا میکند در حال درد و تورم خود سیل بیم و مد که آزار
 گویند پیدا میکند پس از فعل خاص خود که تولید سیل میوس است باز همانند سوم آنکه چون قبل ورم امتناع خون میشود و از ان غذا
 زیاد با این عضو میرسد ازین سبب مقدار آن زیاد میگردد و از ان هم فعل خاص آن صادر نمیشود مثلاً در نفس عظیم مفصل
 زانگشت بر محل غلیظ میشود و گاهی در ورم عظیم ساق این استخوان طولی میگردد و ازین زیاد شدن مقدار حرکت از
 راجل چنانکه قبل از ورم ساق صادر میشد بعد ورم نمیشود و ایضا باید دانست که هر گاه ورم حار در اعضای ظهرو
 عاوش شود اما استخراش که مخصوص بهر عضو متورم اند محسوس منطابیر میباشند اما هر گاه ورم در اعضای باطنی باشد

شود پس بجز در علامت دیگر ظاهر نشود یکی در دم نقصان در فعل خاص عضو متورم چنانکه در ورم ریه خون سانس میشود و در
دم کرده بول قلیل می آید یا الموی پیدا میشود و در ورم قلب دوران خون سریع میباشد زیرا که دل بسبب ورم از انقباض خون
در خود سبب میکند و متنازی میشود لهذا بزودی آنچه در آن از ریه میزند و آنرا بدن میبرد و از خود دفع میکند و ازین سبب خلیل
در اجزای حرکت دوران خون بداه می آید و در ورم شانه هم عمل در متنازی بسبب زیادتی در متجمع میشود و کاشش همین است
که بول را اگر کرده قطره قطره کرده می آید در خود جمع سازد بلکه خون از اجتماع آب در خود بسبب ورم متنازی میشود لهذا
بار بار چنانکه از کرده در آن میریزد همچنان بلبه بلند از خود موی خارج دفع میکند و اما علامات کالشی کچشتل یعنی آنچه بطور
تغییرات احتمال طبعه بدن در ورم حاد یافته میشوند پس مثل حرارت جلد بدن است که زیاد میگردد و خشکی بر جلد غالب میشود و
حرکت دل سریع میگردد و خشکی درین و قبض شکم پیدا میشود و مقدار قاروره قلیل و کثیر اصغ می باشد و حتی موسوم بانفلا می باشد
پیدا میشود و لیکن این علامات زیاده وقتی یافته میشوند که ورم کم بود یا در عضو رئیس یا شریف باشد اما اگر ورم قلیل بود یا در
عضوی باشد که آن عضو از اعضای مرده و غیر نافع و موثر برای جمله بدن باشد مثل قلعه که حکم از جلد پس هرگاه ورم
درین عضو پیدا شود این علامات یافته نمی شوند و ازین ثابت نمیکند که وجود این علامات در هر ورم حاد در هر نسبت بخلاف
علامات نفعه عضو متورم و الاضای هرگاه ورم بسبب غیر ریه مثل ضرب و متعلق پیدا شود درین وقت هم علامات مذکوره که یافت
میشوند اما هرگاه ورم حاد بسبب بیست پیدا شود مثل اینکه از یادتی یا خرابی خون حادث شود درین وقت علامات مذکوره
تشریح قوی موجود میشوند و چه که علامات مذکوره تفصیل در جمیع انفلا می باشد نوشته شدند و آن درین ورم میباشد پس که علامات
مذکوره را بنحی تفصیل ضرورت است که بیان شده بنا بر تعلیم کافی است وقت ضرورت بیان نمی نگردد را بنحی مذکور اما اینکه
انجام ورم حاد کدام میشود پس باید دانست که یکی از انجام آن بطور زردیوشن میشود و آن نفع رای ممل و ختم زای می شود و
سکون جاد و کسر لام و ختم بای نشانه استخوانی و سکون و او دفع تخمین مجرب و سکون نون یعنی رفع شدن است یعنی ورم داخل
میشود و عضو متورم بر حالت اصلی خودی آید خواه خود رفع شود یا هلاک زائل گردد و درین صورت اول در ورم گری ورم
رفع میگردد و من بعد ورم در یادتی مقدار کم میشود بعد از آن تغییر در رنگ عضو از رنگ اصلی شده بود زائل میگردد و بعد آن
آنچه علامات کالشی کچشتل بودند زائل میشوند و این حالت در ورم حاد هرگاه در بدن خفیف یا احتشاذ پذیرد خرده بین دیدن
معلوم میگردد که در آن اولاً آنچه عروق صنار وقت اجتماع خون و ورم وسیع شده و آنرا خون کثیر آمده و منجمد شده بود منقبض
خون بجز را از خود دفع میکند و بعد از قاع خون قاسد منجمد خون صالح رقیق درین عروق داخل میشود و همراه این خون صالح
طبعی آنچه سیلما که وقت ورم در عضو متورم پیدا شده بود در رقیق شده در عروق صنار داخل شده پذیرد خون صالح
ازین عضو دفع میشوند وقت جاذب این عروق قوی میگردد و هر قدر جسم خود سرخ و سفید و فابرن خارج عروق
مجموع بوده رقیق شده باز در عروق صنار که از آنها بر آمده بود و در آنها داخل میشود و اینها درین وقت غده های بدن هم

میرید می شود و این اجسام در خارج غرق می شود چنانچه جذب می کنند پس ازین حرکات حالت موسوم به زردی و روشن پیدا می شود
 و عضو در حالت اصلی خودی آید انجام دوم آنست که حالت زردی روشن پیدا کرد و لیکن با تمام نشود بلکه قدری ورم در عضو
 متورم کم شده در عضو دیگر ورم پیدا شود بطور انتقال این بلوغت اگر نریزید یا نشاید که سیم و سکون یا ای نشانه تخالی و فتح
 های هندی و سکون الف و کس الف و سکون بین همه و فتح های هندی و سکون الف و کس الف و سکون بین همه یعنی
 منتقل شدن ورم از عضوی بعضوی دیگر نامند و این در فقس و وجع مفاصل زیاد مشاهده می شود که ورم یک عضل کشنده
 مفصل دیگر متورم میگردد و گاهی در سوزاک هم دیده میشود که چون ورم میوکس میسرن مجری بول کم میشود فوراً ورم خصیه پیدا می کرد
 و گاهی ورم حاره و صورت دیگر مولد ورم و منتقل میشود یکی آنکه در عضو یک هست در جهان عضو منبسط میشود مثلاً اگر در جای
 از جلد باشد فساد آن در همان جلد موثر شده ورم در آن در جای های دیگر آن پیدا کند ورم حاره در عضوی پیدا
 شود و از فساد آن اعضا دیگر هم متورم شوند و این ورم اول بر طرف شود چنانکه هرگاه در غشای خانه دار پیدا شود از آن
 در غشای ریشه دار و از آن دیگر اعضا فساد آن موثر شده ورم پیدا کند چنانکه هرگاه ورم در زخم ریه در عرض سل قریب
 غشای پهلوی باشد از فساد ورم ریه غشای پلورا اکثر متورم شده ذات البطن پیدا میشود یا از ورم میوکس میسرن چشم ملتحمه
 متورم میشود و میوکس میسرن صحیح گردد و لیکن از ملتحمه طبقات دیگر متورم میشوند تا آنکه در جمله اجزای عین ورم و فساد پیدا
 میشود انجام سوم آنست که از ورم حاره آب جدا شده در خریده غشای آبدار ریخته می شود زیرا که در ورم غشای آبدار
 قایلین و جسم خرد سنج و سفید کم می باشد ازین سبب بعد ورم آن اکثر آب در خریده جمع می شود چنانکه در ورم خصیه دیده میشود
 و گاهی این آب ممتاد در خریده مذکور میماند زیرا که در غشای مذکور قوت جاذبه کم می باشد انجام چهارم آنست که عضو متورم با هم
 چسبیده میشود و این وقتی است که آنچه آب از خون جدا شده ریخته باز در عروق صغائر منجذب شود قایلین باقی مانده سیلها از آن
 متولد شوند و از سیلهای مذکوره ریشه با حادث شده از آن مثل غشای خانه دار پیدا شده با هر دو توی غشای آبدار چسبیده است
 هر دو توی آن با هم چسبیده یکدانه شوند و این ورم غشای آبدار پهلو که سستی به پلوراست در ذات البطن دیده میشود و گاهی از
 علاج هم این انجام پیدا کرده میشود چنانکه در علاج بالی و در ویسل یعنی ایشمارع و سخمی آب و خصیه علاج باین نحو میکنند که
 اول آب از خریده بیضه برمی آورند بعد در سفیدی که از آن آب بر آورده بودند و ای مورم مثل براندزی یا سنجو بودین می نهند
 تا ورم قوی که در آن قایلین یاده بود در خریده غشای ریزد و از آن غشای مذکور چسبید پیدا شود پس درین وقت بعد ورم
 آنچه در آن آب خون و سفید کویضه و جسم خرد سنج و سفید می باشد در عروق صغائر منجذب میشود قایلین باقی مانده از آن
 ریشه با پیدا شده جو سطر این ریشه با غشای مذکور چسبید بعد آن رفته رفته این عضو به مقدار طبیعی و اصلی خودی آید و گاهی
 ازین مواد که از ورم ریخته غشای خانه دار پیدا میشود چنانکه در ورم غشای پهلوی غشای خانه دار پیدا شده باعث چسبیدن
 غشای پهلو میشود بلکه از آن اول مختصر وقت پیدا میشود و در آن سر این آورده و اصحاب جدیده حادث میشوند بعد از آن

درم قوی آنست که در زمان قایلین از آن جدا می شود

درم قوی

ریش در پیکر و چنانکه وقت شکستن استخوان میشود بعد در غشای ریشته دار مذکور فاسفت افلاکم از خون میریزد و اگر درین
 آن این جسم غرضی و غشای سخت بطور استخوان میشود و انجام نگیرد است که از درم حار ریم پیدا میشود و این وقتی هست که اگر
 مواد از خون در لحم ریخته در آن فابرن کم و جسم خود سرخ و سفید زیاده باشند و درین آب استعداد و لیاقت تولید
 ریشها نباشد و در عروق صغار قوت جاذبه کم باشد بالجمله هرگاه سبب خرابی و کمزوری خون یا کمزوری عضو درم حار و در
 زیاده مانع ریم پیدا میشود اما اینکه ریم چه چیز است پس باید دانست که ریم همان لاکر ساگونس است یعنی آب خون است که در
 پیدا شده در لحم ریخته و در آن آب خون و سفید بیضه و فابرن و سیل کیلوسی و نقطه های سفید خرد میباشد که از آن با سیل
 پیدا میشود اما ریم طبیعی پس آب جسمی است رطب سیال قدری غلیظ مستوی القوام کثیف ناشفاف که بران گاهی زردی ظلیل
 و گاهی قدری سبزی غالب میشود و اکثر در آن لزوجیت میباشد و طعم آن شیرین بود و اکثر از بوی خالی میباشد و گاهی در آن
 بوی عفن هم میباشد و این وقتی است که ریم در استخوان یا در اعضا پیدا میشود و این صغیر از آب خالص مبدیه ثقیل الوزن میباشد
 انداز هرگاه آنرا در آب اندازند در آن راسب میشود و هرگاه ریم در نظر فی گرفته تا زمانی معتدیه دارند از آن دو چیز پیدا میشوند
 یکی آب که بالای آن می آید و درین آب سفید و بیضه و اجزای دیگر در اصل خون میباشد یعنی قدری نمک قدری فاسفت
 که همراه آب خون در گوشت ریخته شده بود موجود میباشد اما هرگاه ریم از استخوان گرفته شود در آب آن فاسفت افلاکم زیاده
 میباشد زیرا که خود استخوان فاسفت افلاکم زیاده میباشد و آنچه از آن نشین میشود در آب مذکور در آن فابرن و سیل کیلوسی
 و نقطه های سفید خرد که از آن سیل ریم پیدا شده بود و هم سیل های ریم و هم نقطه های سفید که از مردن و فاسد شدن و
 رقیق گشتن لحم عضو مستورم همراه ریم می آیند موجود باشد اینها باید دانست که هرگاه ازین ریم نشین شده باشد بقدر یک یا پنج
 گیرند و آن یک یا پنج را برد و هزار و پانصد حصه یا بر سه هزار حصه انسیسم کنند موافق کیمت آن از سه هزار حصه مقدار
 سیل ریم صغیر میباشد و همین سیل ریم طبیعی در شکل و در میباشد و بر دیوار آن قدری کدورت و در جوش سیل مذکوره
 یک نقطه بگیرد که آن هم سیل است و باقی نقاط صغیر و میباشد و این احوال و اوصاف ریم طبیعی که بیان کرده شد
 بعد بر آوردن از بدن دیده میشوند و چون ریم را وقت بودن آن در بدن بزرگ خوردن بین در مسدود بماند
 بینند معلوم میشود که در سیل ریم قدری حیات میباشد که سبب آن مثل حیوان حرکت میکند و از آن حرکت در آن صور مختلف
 پیدا میشود و هم در آن قوت جاذبه است که سبب آن نقاط دیگر را که در آب خون گردان باشند جذب میکنند و سبب آن
 نقطه های سیل را که در استخوان و در اعضا پیدا میشوند و هم در سیل که در آنم نقاط کثیره اند و این نقاط در غذای نقطه متوسط
 در جرم سیل صرف میشوند و باین اسباب نقطه متوسط هم سیل میشود و از آن سیل های دیگر پیدا میشود و همین نقطه ریز ریم
 زیاده پیدا میشود و این بیان سیل ریم طبیعی است که آنرا بلغت انگریزی میباشی که برای نمودن کوی تخمانی و لام و کسرتا شغایه
 و سکون یای استخوانی یعنی ریم حیدر است و گاهی لا ذل مفتوح لام و سکون العت و فتح وال مهله بندی و بای موجوده سکون

سیل ریم طبیعی در بدن

لام یعنی لادن و جیم نامند اما در بیم غیر طبیعی پس می‌آید آن مدور می‌باشد بلکه بر شکل مختلفه بود و بیم معده از طبیعی
ضعیف می‌باشد زیرا که در آن کمزوری زیاد بود و بیم غیر طبیعی را با اعتبارات مصلحه نزل که مخصوص آن در چنانچه هرگاه با غایت اینست
از اینسی لاس بکسرین مصلحه و سکون یای نشانه تختانی کسرتون و سکون یای نشانه تختانی کسرتون الف و سکون سین مصلحه یعنی از تختانی
سکون دینا مندر هرگاه رقیق القوام و گرم باشد آنرا اگر کسرتون الف و سکون یای نشانه تختانی و کاف و فتح رای مصلحه سکون یای نشانه
رقیق و مانی نامند و هرگاه مختلف القوام مثل دوح باشد آنرا کردی لفتح کاف و سکون رای مصلحه و سکون یای نشانه
تختانی یعنی دوح آمیخته آب نامند و هرگاه منجمد مثل غیر تازه باشد آنرا چیزی بکسریم فارسی و سکون یای نشانه تختانی و کسرتون
رای مصلحه و سکون یای نشانه تختانی یعنی نیز نامند و چون نسبت نیز هم زیاد غلیظ و خشک باشد و ایت آن در خون جدید
شده باشد آنرا لار و ششس لاس و سکون الف و سکون سالی مصلحه و کسرتون الف و سکون یای نشانه تختانی و
کسرتون یای و سکون سین مصلحه یعنی مشابه ششم خنجر نامند و هرگاه مده یا بلغم مخلوط بود آنرا می‌گویند بکسریم و ضم یای نشانه تختانی
و سکون واو و ضم کاف و سکون واو و فتح یای موحده فارسی و سکون سین مصلحه یعنی مخلوط بلغم نامند و هرگاه ماب نشانه
بیم هم پیدا شود و آب مذکور مخلط گردد آنرا سیر و پس بکسریم مصلحه و سکون یای نشانه تختانی و ضم رای مصلحه و سکون واو و فتح
یای موحده فارسی و سکون سین مصلحه یعنی بیم مخلط آب مینامند و در بعضی از اقسام مده غیر طبیعی مثل بیم قره مجری اول
خصوصیت در ذات و در خاص می‌باشد اگر چه نظایر این مده مشابه بیم طبیعی باشد و آن نیست که هرگاه بر جلد بدن زخم
پیدا کرده بیم سوزاک را بران نهند یا در چشم رسانند فوراً درم جاری می‌سیند بخلاف مده طبیعی که از آن با این تخم در عضو دیگر
پیدا نمیشود و اینها باید دانست که از حرکتی که مده در بدن پیدا میشود آنرا بلغمت اگر نری سبب پیوریشن لفتح سین مصلحه
و سکون یای موحده فارسی و کسرتون یای موحده فارسی دیگر و ضم یای نشانه تختانی و سکون واو و کسرتون یای
نشانه تختانی و فتح شین مجر و سکون لادن یعنی حرکت ساختن بیم مینامند و آن نیست که آنچه مواد از خون در لحم ریزد از آن
نقطه سفید کیلوی و جسم سفید خود دومی سلهای مده میشوند و چون مده پیدا شود پس اگر درم در اعضای ظاهره و قریب جلوت
از خود بیم جاری میشود چنانکه در مده ورم بکسرتون مجرین چشم خود مده است از چشم جاری میشود اما هرگاه ورم در اعضا
باطنه مثل غشای خانه دار که زیر جلد است یا در لحم جگر مجتمع شده بیم و در آن اقتدا از آن دل پیدا شود و دل نیست
که درم مثلاً در غشای خانه دار پیدا شود و خون در هر ورم جای که اجتماع خون بود در آن جا بجا خصوصاً در وسط و در آن خون
نهد میشود و لذا در وسط این ورم غشای خانه دار هم جای که در وسط آن حرکت خون نهد مده آنجا ریشه های لحم مذکور می‌زند
و از آن ریشه های مده میل بیم پیدا شده روز بروز بیم زیاد میگردد و درین وقت طبیعت باذن خالقها بحفظ اینکار
در بدن منتشر شده و دیگر اعضا فاسد و خراب سازد و در این ورم فایزین را از خون زرد پانده کرد و درم مصلحه پیدا میکند تا آن
انتشار بیم را منع کند و بیم غشای گرد این بیم پیدا میشود و در آن بیم مجوس و معتس میگردد و از انتشار خود در جای دیگر بازماند

بابت حرکت پیدا شدن بیم

بابت طبیعت دل

بیم در غشای خانه دار

گردونی رقیق شود یا سستی آن کم و سفیدی آن بسبب زیاده شدن اجزای خرد سفید زیا و هتود یا فساد و خرابی خون باشد چنانکه در پائیمیا یعنی پیداشدن بیهوده در خون میباشد هم بکم پیدا میشود سوم آنکه هوای خارجی اندرون رحم بر آن از نهم ریم پیدا میشود زیرا که بسبب رسیدن هوای خارجی نقطه سفید کیلوسی سیل ریم پیدا میکند لذا مستر شتر میماند که موصفا استعمال کار با لک است بهر چه جرح انداختن فرموده اند که در هوای حیوانات صغیر میباشند که از رسیدن آنها در نهم فساد پیدا شده ریم متولد میشود و اگر هوا در رحم نرسد با پارچه تر کرده با کار بوک استیله بر زخم باشد که بسبب آن هوا از حیوانات صاف شده در زخم رسد ریم پیدا نمیشود چهارم آنکه گاهی استعداد عضو خاص معین بر تولد ریم مستعد است مثلاً در ورم غشای خانده در ریم زیاده در ورم غشای ابدار ریم کم پیدا میشود و ایضا در ورم غشای ریشته در قان زیاده و کربسکل قلیل میباشد و در ورم غشای خانده در قان ریم کم و کربسکل به نسبت درم غشای ریشته در زیاده میباشد و در ورم میوکس میبرن کربسکل بسیار زیاده و قان برن کمتر میباشد از این سبب در آن ریم زیاده پیدا شده خود جاری میشود و بنا بر این قاعده می بایست که در ورم میوکس میبرن غشا پیدا نشود چه در ورم آن قان برن که ماده تولد غشا است کم میباشد لیکن گاهی بسبب فساد و خرابی خون یا کموری غشای در ورم میوکس میبرن هم غشا پیدا میشود چنانکه در کروب و دنتر زیاده شده و همچنین از خرابی خون در ورم غشای ابدار مثل بلور هم ریم گاهی پیدا میشود پنجم آنکه بسبب استعداد ورم خاص هم ریم پیدا میشود چنانکه در ورم سوزاک استعداد تولد ریم زیاده است و همچنین در ریفان ریم بی بی ریم در چشم زیاده پیدا میشود و متعدی میگردد اما اینکه در چند مدت ریم و در ورم جاری میشود پس باید دانست که اکثر چون ورم حار قوی تا سه روز ماند و سان تولد ریم شروع میشود و اگر در ورم حار زیاده قوی نباشد مدت تمام در آن کم پیدا نمی شود اما اینکه بعد از انفجار و مل ریم تا چند مدت جاری میماند پس بدانکه اگر در مل پیدا شود و لائق صحت و اندام مال باشد بعد از انفجار و واقع مقدار خود چند روز جاری میماند اما اگر ناصور شود مدت تا جای مانده همچنین اگر در ورم در کدام غده شود و مجتمع شده در مل گردد مثل غده حالبین یا غده های گردن یا در مل سبتان مریض که آنهم در ورم غده های شندی سبتیس در ورم مایل هم ریم در تمام جاری نمی ماند و گاه گاه دیده میشود که هر کجاست که معاد بتولید ریم شود ریم زیاده پیدا میکند چنانکه در بزکایش کرانک یعنی سرخ مزمن که از ورم جاری پیدا میگرد و همراه بلغم ریم هم در تمام پیدا میشود اما علامات تولد ریم پس اینهم بر دو قسم اند مثل علامات ورم حار یکی توکل یعنی علامت مختصه معنوی که در آن ریم پیدا میشود دوم کالسنی مثل یعنی علامتیکه بطور نقصان افعال بدن بطور عام پیدا میشوند اما علامات مختصه پس بدانکه در ورم میوکس میبرن کدام علامت پیدا شدن ریم میباشد جز اینکه همراه بلغم ریم می آید اما هر گاه ورم در لحم یا در نمد باشد پس وقت پیداشدن ریم شراب برین عضو زیاده پیدا میگرد و مقدار ورم هم زیاد میشود و متعدد بر جلد بدن زیاد محسوس میگردد و چون بر ورم سر انگشتان نهاده نمزد سحر یک کند در داخل ورم حرکت ریم مثل حرکت جسم رطب سیالی محسوس میشود چنانکه آب و شکر از غده و تحریک حرکت میکند

در ورم میوکس میبرن کربسکل بسیار زیاده و قان برن کمتر میباشد از این سبب در آن ریم زیاده پیدا شده خود جاری میشود

علامت اول

سحر یک کند در داخل ورم حرکت ریم مثل حرکت جسم رطب سیالی محسوس میشود چنانکه آب و شکر از غده و تحریک حرکت میکند

نی توی در آن درک میشود و بیشتر بر ظاهر جلوه چنان دیده شود که گویا سرش محلول آب را بران طلا کرده اند من بعد چون بکم پیدا
 شود بر جلد در خشندگی نما هر سگی و دو گاه ای بجز درم و حرکت ریم در باطن دیگر سلامت هیچ نبود اما علامات عام پس اگر در
 یل در ریم کم پیدا شود که ام علامت از علامات عامه یافته میشود خصوصا اگر ریم لغو تولد جاری ماند چنانکه در درم ریم کم
 شود اما اگر ریم زیاد پیدا شود در درم ممتنع ماند چنانکه در ویدیکه کب پیا شد پس درین وقت می موسوم بانفلا م قیری کم
 میگردد و بار بار بر بدن سردی و گرمی محسوس شود و گاهی لرزه بشدت می آید و هنگام فوریتی تب دق که بسبب افتادن
 ریم میشود پیدا میگردد و خصوصا هر گاه ریم زیاد جاری شود مثل اینکه در بیا کب سجانب ریه منفر شود یا بجانب طبعیت
 یکن ریم مقدار کثیر خارج شود و جاری ماند درین وقت تب دق ضرور پیدا میشود و گاهی درین وقت در اطفال غیر اطفال
 م حالت موسوم به مراز مفتح ریم در ای ممله و سکون الف و ذای عمده و فتح ریم و سکون ذای مجرمانی که آن خشکی و لاغری
 در دست عوض کنگ فیور پیدا میشود و چون این حالت پیدا شود درین وقت اکثر در جگر با عضوی و اگر جسم موسوم به
 ان ایژدی جنرالین بفتح الف و کسر ریم و سکون لام و فتح الف و کسر یای ثناه تحتانی مخفف و سکون وال مندی
 لسه وال مندی دیگر و سکون یای ثناه تحتانی و فتح جیم و نون و سکون رای ممله و فتح الف و سکون یای ثناه ثانی
 فتح شین مجر و سکون نون یعنی جسم مشابیه بطبوع برنج یا نشاسته محلول با آب که آن ناقص و خراب است بر سر زرد و از نختن
 ان عضوی که در آن ریخته ضعیف و از کار خاص خود قاصر با عاجز میشود چنانکه از نختن چو بر گل در ریه کار ریه خراب میشود و ازین
 سبب مریض هلاک میگردد و اینها باید دانست که چون ماه در درم جار پیدا شود انجامش بر لو مفتح میشود یکی آنکه بعد از این
 زرد عروق صفار جذب شده و در خون داخل شود و این و ممتعی میشود که ریم رقیق شده مثل آب گردد و بر صورت ریم آبی
 اند و بعد آن مقدار عضورفته زنده تلیل شده بر اصل مقدار خود می آید و صحت میشود دوم آنکه مقدار ریم کم
 زیاد شود و آنچه لحم بالای محل تولد است تبدیل شود شده ریم تا جلد رسد و از غمز و غنظه ریم جلد منفر شود و آنکه
 ده جاری گردد و تبدیل بالتمام دفع گردد و بعد از آن زخم دمل باقی ماند آن زخم به السر بفتح الف و سکون لام
 فتح سین ممله و سکون رای ممله در لغت انگریزی نام کرده میشود و بهم با بد دانست که انجام ششم انقل مشین است
 حالت موسوم به السر بفتح الف و سکون لام و فتح سین ممله و کسر رای ممله و سکون یای تحتانی و فتح شین
 سکون نون پیدا شود و آن حرکتی است که بسبب آن السر پیدا میشود و اینهم چند قسم است یکی آنکه بعد از این
 درم حار و متولد شدن ریم در آن جلد با میوکس میسرن که در آن ورم شده بود از د یا فتن غذای خود میسرد
 در ریشه ریشه شده همراه ریم دفع میشود و بعد آن زخم باقی ماند به السر شین موسوم میشود چنانکه در و ماسل اکثر این
 حالت یافته میشود که بعد منفر شدن دمل سیلان عده آنچه زخم باقی ماند بان موسوم میگردد و دوم آنکه بعد از شدن
 درم قدری مواد از خون در لحم میسرد و بعد نختن بعضی آن القباب بعضی دیگر بجه میشود و برود و درم آنچه عروق

بابت کیفیت صورت حالت در درم از در اطفال و غیره

